

Status for grøn omstilling i kultursektoren 2025

Grønne spor

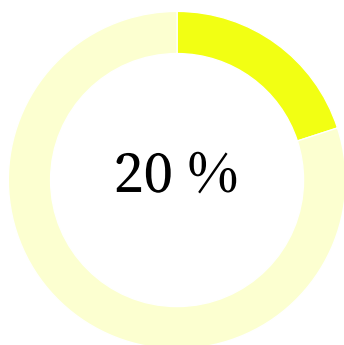

Indhold

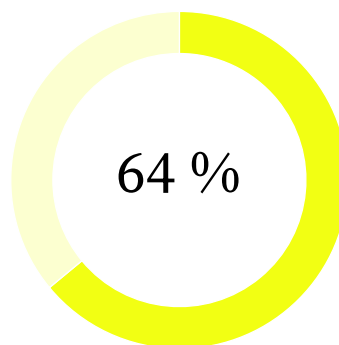
Hovedresultater	4
Sammenfatning	5
Formål	6
Metodebrug og datagrundlag	7
Små baser og signifikans	7
Læsevejledning til branchekategorier	8
Klima- og miljømæssig påvirkning	9
Scope-1-2-3-vurdering	10
Om ESRS-vurdering	11
Samlet ESRS-vurdering for kultursektoren	12
Grøn organisering i delbrancherne	15
Overblik over grønne organiseringer i delbrancherne:	15
Om resultater af undersøgelsen	17
Kapitel 1 Overordnet engagement og strategiske mål	18
Klimaansvar og ønsket om at fremme bæredygtig adfærd hos omverdenen	19
Pres fra publikum og samarbejdspartnere motiverer kun få	21
Afstand mellem ambition og handling i den grønne omstilling	23
Kapitel 2 Konkrete klima- og miljøtiltag	24
El, vand og varme	25
Materialelegensbrug og affaldsreduktion.	27
Materialeindkøb	28
Indkøbspolitik	29
Forplejning, catering og restaurant.	29
Personaletransport	30

Publikumstransport	32
Kommunikation og formidling	34
Kapitel 3 Systematisk arbejde med grøn bæredygtighed	36
ESG er et ukendt begreb for et flertal af kulturaktører	37
Hver femte kulturaktør fører klimaregnskab	39
Nøglepointer fra analyse af CO ₂ -beregnerne	42
Grønne krav og betingelser kan følge ekstern finansiering	43
En klima- og miljøcertificering til kultursektoren	44
En fælles standard for grøn bæredygtighed i kultursektoren	46
Certificering og fælles standarder deler vandene	47
Argumenter for certificering og fælles standard	47
Argumenter imod certificering og fælles standard	48
Kapitel 4 Oplevede barrierer og behov for fremdrift	50
De største udfordringer for at reducere klimaaftrykket	52
Kultursektorens egne bud på grøn fremdrift	54
Kultursektoren efterspørger hovedsageligt grøn investering	54
Aktørerne ønsker især økonomisk støtte fra staten	56
Kultursektoren ønsker sig mere grøn viden	57
Samfundsvaner som accelerator	57
Kan grønne krav accelerere kultursektorens omstilling?	58
Forventninger til virksomheden	59
Afsluttende opsamling	61
Centrale fund	61
Kultursektorens egne løsninger	61
Barrierer og potentialer	62
Veje frem	62
Referencer	63

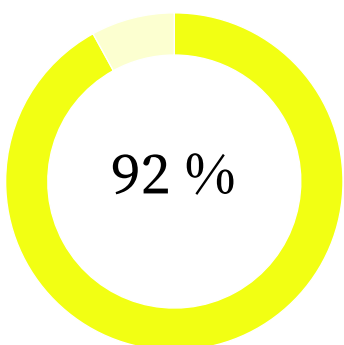
Hovedresultater

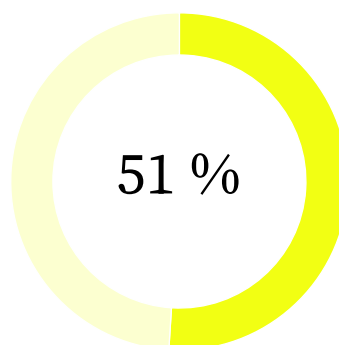
Alene 20 % af respondenterne i spørgeundersøgelsen fører klimaregnskab.

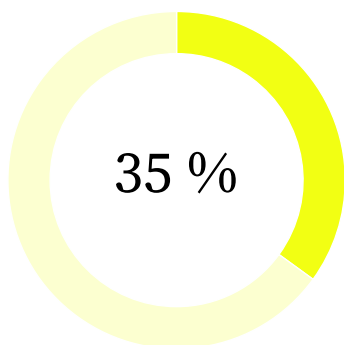
64 % er motiveret til at arbejde med den grønne dagsorden ud fra ønsket om at fremme bæredygtig adfærd hos omverdenen.

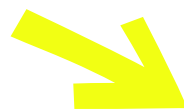
92 % er motiveret til at arbejde med den grønne dagsorden ud fra et ønske om at reducere klimaaftryk og forbedre miljøpåvirkningen.

51 % kommunikerer ikke om egne tiltag inden for den grønne dagsorden til omverdenen, primært pga. manglende tid, ressourcer og frygt for kritik.

35 % har grøn bæredygtighed integreret i det daglige arbejde.

Manglende viden, personale og økonomiske ressourcer nævnes som de største barrierer for videre handling.

Sammenfatning

Kulturinstitutioner og kunstnere kan spille en central rolle i formidlingen af bæredygtige værdier og påvirke normer og adfærd i samfundet. Samtidig står mange kulturaktører over for begrænsede ressourcer, utilstrækkelig viden og manglende systematik i arbejdet med at reducere eget klimaaftryk. Den grønne omstilling udgør derfor både en fælles udfordring og mulighed for den danske kultursektor. Denne rapport præsenterer en tværgående analyse af status, udfordringer og potentialer for grøn omstilling i kultursektoren.

Analysen er gennemført af Kulturens Analyseinstitut i regi af Center for Bæredygtighed i Kulturlivet og bygger på en webbaseret spørgeskemaundersøgelse gennemført mellem oktober 2024 og oktober 2025. I alt deltog 600 kulturaktører fra syv delbrancher: scenekunst, musik, film og tv, billedkunst, museer, biblioteker samt kulturhuse. Undersøgelsen er primært besvaret af ledere og medarbejdere med ansvar for bæredygtighed og afdækker både praksis, motivation, barrierer og behov i arbejdet med grøn omstilling. For fuldt overblik henvises til Bilag 1, som rummer den samlede indblik i spørgeundersøgelsens resultater

Resultaterne viser, at langt størstedelen af respondenterne gerne vil gøre noget ved den grønne omstilling – i praksis viser det sig, at kun en mindre del af dem har reelle strategier og konkrete reduktionsmål. Mere end en tredjedel af respondenterne har grøn bæredygtighed integreret i det daglige arbejde, og hver femte fører klimaregnskab. Motivationen til at arbejde med den grønne dagsorden udspringer især af et ønske om at reducere klimaaftryk og tage samfundsansvar, mens økonomiske eller strategiske hensyn som f.eks. ønsket om langsigtede omkostningsbesparelser eller pres fra publikum spiller en mindre rolle. De største institutioner er generelt længst fremme med systematiske tiltag. De mest udbredte handlinger omfatter energieffektivisering, materialelegbrug og miljøbevidste indkøb, mens initiativer omkring transport og publikumsadfærd er mindre til stede. Over halvdel af respondenterne kommunikerer ikke om deres grønne tiltag, primært på grund af manglende tid, ressourcer eller frygt for kritik.

De største barrierer for yderligere grøn omstilling er ifølge respondenterne mangel på viden, personale og økonomiske midler. F.eks. har kun få kulturaktører kendskab til ESG-rapportering eller relevante EU-krav. Mange efterlyser praktiske værktøjer, kompetenceudvikling og økonomisk støtte til at kunne arbejde mere systematisk og dokumenterbart.

Rapporten peger på et klart potentiale: Hvis stat, fonde og kommuner kombinerer økonomisk støtte, kompetenceudvikling og fælles krav, kan kultursektoren bidrage til grøn omstilling gennem egne handlinger og samtidig blive en drivkraft som formidler af bæredygtige værdier til publikum og brugere.

Formål

Kulturens Analyseinstitut har som en del af opgaven [Center for Bæredygtighed i Kulturlivet](#) gennemført en spørgeskemaundersøgelse blandt kunst- og kulturinstitutioner i Danmark. Formålet er at kortlægge status på den grønne omstilling i drift og kunstnerisk produktion, herunder hvilke typer klima- og miljøtiltag der allerede arbejdes med. Samtidig kigges der på kunst- og kulturinstitutionernes oplevede udfordringer, barrierer og særlige behov i arbejdet med grøn omstilling. Grøn bæredygtighed defineres her ud fra de planetære grænser (Rockström, Will, Noone, Persson, & Scheffer, 2009) og Brundtland-kommissionens definition (Brundtland, Khalid, & Agnelli, 1987, s. 40). Spørgeskemaet er udviklet med afsæt i nordiske og europæiske forlæg og er tilpasset efter pilottests med aktører fra forskellige kulturbrancher (Heider Hov & Rogge Pran, 2024). Rapporten henvender sig både til kulturaktører og beslutningstagere i kulturektoren.

Metodebrug og datagrundlag

Analysen bygger på en webbaseret spørgeskemaundersøgelse gennemført af Kulturens Analyseinstitut mellem oktober 2024 og oktober 2025. Spørgeskemaundersøgelsen er sendt ud digitalt til relevante brancheorganisationers og fagforbunds medlemmer. Herudover har et offentligt tilgængeligt link været distribueret via diverse internetfora for aktører i de relevante brancher samt via nyhedsbreve.

Metode: webbaseret spørgeskemaundersøgelse

Målgruppe: kunst- og kulturvirksomheder inden for følgende delbrancher: biblioteker, billedkunst, film og tv, kulturhuse, kunsthåndværk og design, museer, musikbranchen og scenekunst

Samlet antal besvarelser: 600

Antal hele besvarelser: 383

Antal delvise besvarelser: 217

Dataindsamling: oktober 2024 – oktober 2025

Fordeling af respondenter inden for delbrancher: scenekunstbranchen (27 %), museumsbranchen (20 %), musikbranchen (13 %), billedkunstbranchen (12 %), biblioteksbranchen (12 %), kulturhuse (9 %), film- og tv-branchen (7 %).

Fordeling af respondenter inden for virksomhedsstørrelse: enkeltmandsvirksomheder (0-2 ansatte) (36 %), små kulturinstitutioner (2-10 ansatte) (27 %), mellemstore kulturinstitutioner (11-20 ansatte) (14 %), store kulturinstitutioner (21-200+ ansatte) (22 %).

Enkeltmandsvirksomheder (0-2 ansatte): I denne undersøgelse omfatter dette både selvstændige erhvervsdrivende, freelancere og udøvende kunstnere. I nogle brancher (særligt biblioteker) findes der ingen enkeltmandsvirksomheder, mens billedkunst primært består af individuelle kunstnere. For en nærmere gennemgang af sammensætning af respondentgruppe henvises der til de enkelte branchers grønne branchebeskrivelser [her](#).

Små baser og signifikans

Fordi respondentgruppen er begrænset til samlet set 600 respondenter, vil yderligere nedbrydninger i nogle tilfælde resultere i små baser i de enkelte analyser. I disse tilfælde omtales forskelle i rapporten som tendenser – og ikke som statistisk signifikante forskelle.

Undersøgelsen bygger desuden på frivillig deltagelse via medlemslister, netværk og åbne links, hvilket betyder, at resultaterne ikke nødvendigvis er repræsentative for hele kultursektoren. Resultaterne bør derfor snarere forstås som kvalificerede indikatorer på erfaringer og behov blandt aktører med engagement i den grønne omstilling end som et fuldstændig dækkende billede af hele sektoren. Desuden er det vigtigt at tage i betragtning, at der kan være en differentiering mellem institutionelle rammevilkår og frie aktørers mulighed og evne til at levere på bæredygtighed i deres arbejde.

Læsevejledning til branchekategorier

Undersøgelsen omfatter syv delbrancher med varierende sammensætning af institutioner, organisationer og individuelle kunstnere:

Billedkunst: Primært udøvende billedkunstnere samt gallerier og kunsthaller. 63 % af respondenterne beskriver sig som billedkunstnere. Brancherne dækker både institutioner og udøvende kunstnere, men i varierende grad.

Scenekunst: Både scener/teatre (statslige, regionale, egnsteatre) og frie grupper/produktionselskaber samt fagorganisationer. Omfatter både institutioner og freelancekunstnere.

Museer: Primært institutioner (kunstmuseer, kulturhistoriske museer, naturhistoriske museer). Kunstmuseer kan opleve overlap med billedkunstkategorien.

Musik: Spillesteder, orkestre, ensembler, festivaler samt individuelle musikere og komponister samt genreorganisationer. Repræsenterer både den institutionelle og den freelancebaserede del af musiklivet.

Biblioteker: Udelukkende folkebiblioteker (kommunalt ejede institutioner). Ingen individuelle aktører.

Film og tv: Produktionsselskaber (både danske og internationale med dansk afdeling), fagorganisationer samt freelanceproducere, instruktører og teknikere.

Kulturhuse: Kommunale og selvejende kulturhuse med bred programvirksomhed.

Vigtigt: Respondenter har selv valgt kategorisering, hvorfor f.eks. en kunsthall kan være placeret under enten museer eller billedkunst. Der er overlap mellem kategorier, og en institution kan være relevant for flere kategorier. Kunst- og kultursektoren er mangfoldig, og for enkelhedens skyld er betegnelsen "virksomhed" benyttet om respondentens arbejdsplads i spørgeskemaundersøgelsen. Der veksles i analysen mellem begrebet kulturaktør som en fællesbetegnelse for den samlede mængde respondenter i undersøgelsen og så begreberne kulturinstitution og enkeltmandsvirksomhed, når analysen fokuserer på fordeling af svar på tværs af virksomhedsstørrelse. Undersøgelsen er først foretaget inden for kunsthåndværk og design, og en efterfølgende tilpasning af undersøgelsesdesignet har ikke gjort det muligt at inddrage og sammenligne data fra kunsthåndværk og design i den samlede analyse. Derfor optræder besvarelser fra respondenter inden for kunsthåndværk og design ikke i den samlede opgørelse af besvarelser. Der henvises til [Grøn branchebeskrivelse – kunsthåndværk og design](#).

Klima- og miljømæssig påvirkning

Kultursektorens klima- og miljømæssige påvirkning kan analyseres ud fra scope 1, 2 og 3 i henhold til [Greenhouse Gas Protocols](#) opdeling af drivhusgasudledninger. Sektoren er karakteriseret ved høj diversitet i organisatoriske størrelser og produktionsformer, hvilket giver store forskelle i klimaaftryk. Alligevel tegner der sig et billede af, at særligt mobilitet, energiforbrug og materialestrømme er de tre primære kilder til drivhusgasudledning i kultursektoren. Internationale studier har forskellige måder at opgøre kultursektorens drivhusgasudledning på. Det er ikke muligt at give et præcist procenttal for fordelingen af disse tre udledningsområder, men ifølge internationale studier kan publikumstransport udgøre 40-50 %, energiforbrug 8-26 %, og indkøb/materialer 28-60 % af den samlede drivhusgasudledning. Ifølge en rapport fra Storbritannien udgør publikumstransport med 42 % størstedelen af den samlede drivhusgasudledning for 591 kulturinstitutioner, og indkøb af materialer samt affaldsproduktion udgør 28 % (Julie's Bicycle, 2023, s. 6-8). Ifølge den norske rapport *Kulturlivets Klimapåvirkning* fordeler drivhusgasudledninger i kultursektoren sig således, at indkøb af materialer og services står for 69 %, medarbejdertransport og rejse står for 20 % (her er publikumstransport ikke medregnet), mens energi udgør op til 6 %. (Virke, 2024, s. 22). En uddybet beskrivelse af branchernes klima- og miljømæssige påvirkning er at finde i de enkelte branchers grønne branchebeskrivelser [her](#).

Scope-1-2-3-vurdering

Scope 1 – direkte udledninger: De direkte drivhusudledninger fra en enhed, f.eks. fra ejede eller leasede køretøjer, generatorer og gas anvendt til madlavning. Scope 1-udledninger er generelt begrænsede i størstedelen af kultursektoren. Udledningerne forekommer f.eks. ved afbrænding af fossile brændsler ved brug af egne køretøjer i forbindelse med turnévirk-somhed.

Scope 2 – indirekte udledninger fra energi: Scope 2 dækker udledninger fra indkøbt energi såsom elektricitet, fjernvarme og fjernkøling, som udgør en betydelig del af kulturinstitutioners klimaaftryk. Der kan være et højt energiforbrug i forbindelse med brug af lys- og lydudstyr, ventilation og opvarmning af kulturbygninger, men også til klimastyring og bevaringsforhold i udstillingsrum og magasiner. Flere typer af kulturinstitutioner som f.eks. biblioteker og kulturhuse har ofte et betydeligt energiforbrug til bl.a. belysning, opvarmning og serverdrift, men begrænset direkte kontrol over valg af type af energikilde, da mange af disse typer institutioner drives af kommuner eller stat. Ved kunstproduktion og fremstilling af fysiske produkter kan der i produktionsprocessen være betydelige udledninger, bl.a. ved metalsmeltning og glasproduktion. Selvom en stigende andel af energien i Danmark kommer fra vedvarende kilder, er elforbruget fortsat en central klimafaktor, særligt i bygninger med ældre installationer eller høje krav til teknisk drift.

Scope 3 – andre indirekte udledninger: Scope 3 udgør langt den største del af kultursektorens samlede klimaaftryk og dækker de indirekte udledninger i hele værdikæden, dvs. indkøb af materialer og tjenester. På tværs af kultursektoren er publikumstransport en af de store udledningskilder. Men også materialeforbrug til scenografi, udstillinger og rekvisitter samt merchandiseproduktion, digital streaming, bogproduktion og digital infrastruktur fylder. Scope 3 omfatter også flyrejser, tog og offentlig transport for ansatte og freelancere. Digital infrastruktur (streaming, datacentre, digitale platforme) udgør en voksende, men endnu dårligt kortlagt del af kulturlivets scope 3. På tværs af brancherne viser scope 3-analysen, at værdikæden – fra materialefremstilling og transport til publikumsadfærd og affald – er afgørende for den samlede drivhusgasudledning. Ifølge en norsk rapport udgør scope 3-udledningen 95,7 % af det samlede klimaaftryk (Virke, 2024).

Om ESRS-vurdering

En vurdering af kultursektorens miljømæssige bæredygtighed bør ikke begrænses til GHG-protokollens system inden for scope 1-3, men kan med fordel suppleres med en vurdering inden for ESRS-principperne (EFRAG, 2023).

ESRS står for European Sustainability Reporting Standards. Formålet er at sikre sammenlignelige, pålidelige og standardiserede oplysninger om virksomheders miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige forhold (ESG). ESRS er fælles europæiske standarder for bæredygtighedsrapportering udviklet af EFRAG (European Financial Reporting Advisory Group) som en del af EU's direktiv for bæredygtighedsrapportering.

ESG står for environmental, social and governance og er et rammeværk til at vurdere en virksomheds eller organisations præstationer inden for miljø (E), sociale forhold (S) og ledelse og styring (G).

Corporate Sustainability Reporting Directive (CSRD) er et EU-direktiv, der stiller krav til, at store virksomheder og børsnoterede selskaber rapporterer systematisk om deres bæredygtighedsindsatser og -påvirkninger. Direktivet indebærer rapporteringspligt på niveau med finansiell rapportering, herunder revisionskrav.

Det er relevant for kultursektoren, fordi nye EU-krav til bæredygtighedsrapportering (CSRD og ESRS) indirekte kan påvirke alle kulturaktører, der på nogen måde har forbindelse med store virksomheder og børsnoterede selskaber. Selv mindre aktører uden egen rapporteringspligt kan blive mødt med krav om data og dokumentation, når de søger støtte, indgår partnerskaber eller samarbejder med virksomheder, der selv skal rapportere. På den måde kan reguleringen præge hele kultursektorens praksis og rammevilkår.

I en ESRS-vurdering fremstår især ESRS E1, E5 (ressourceanvendelse og cirkulær økonomi) samt S1 og S3 som centrale for sektoren. Vurderingen er baseret på en faglig gennemgang af ESRS-temaerne på baggrund af indsamlede spørgeskemadata, åbne svar og eksisterende viden om materialer, produktion og praksis i feltet (Ellen MacArthur Foundation, 2024). En ESRS-vurdering for de enkelte brancher er at finde i de grønne branchebeskrivelser for de enkelte brancher [her](#).

Samlet ESRS-vurdering for kultursektoren

ESRS-tema	Relevans for brancherne
E1. Klimaændringer	Høj relevans. Klimaaftrykket i kultursektoren skyldes især energiforbrug, mobilitet og materialeforbrug. Musik- og scenekunstbranchen har betydelige udledninger fra publikums- og turnétransport, mens der hos museer, kulturhuse og biblioteker er udledning forbundet med el- og varmfeforbrug i store bygninger. Film- og tv-produktioner har intensive CO ₂ -udledninger fra lys, udstyr og rejsepolitik. Billedkunst har CO ₂ -udledninger forbundet med råstofudnyttelse, materialeforbrug, transport og udstillinger. Scope 3 dominerer på tværs af sektoren.
E2. Forurening	Moderat relevans. Kemikalier og farlige stoffer forekommer i nogen grad i scenografi, billedkunst, museumsaktivitet, filmproduktion samt ved rengøring og vedligeholdelse af bygninger. Affald fra festivaler og elektronisk affald fra teknisk udstyr forekommer også.
E3. Vand- og havressourcer	Lav relevans. Vandforbrug spiller kun en mindre rolle i sektoren. Dog kan museer, festivaler og store kulturhuse have højt forbrug ifm. rengøring, sanitet og køling. Enkelte værksteder og billedkunstproducenter har vandintensive processer ved f.eks. keramik og farvning.
E4. Biodiversitet og økosystemer	Lav til indirekte relevans. Relevans opstår hovedsageligt gennem materialevalg, f.eks. papir, træ og tekstiler, samt arealanvendelse ved festivaler og udendørsarrangementer. Kulturinstitutioner kan indirekte påvirke biodiversitet positivt gennem formidling, men påvirkningen af naturgrundlaget er generelt lav.

E5. Ressourceanvendelse og cirkulær økonomi

Høj relevans. Hele sektoren er materialetung, f.eks. i scenekunst, film/tv, billedkunst og blandt museer, hvor scenografier, udstillinger og set-design ofte er midlertidige. Genbrug, leje og deling af materialer er stigende praksis. Biblioteker og kulturhuse har cirkularitet som kernefunktion (deling af lokaler, materialer og fælles ressourcer).

S1 Egen arbejdsstyrke

Høj relevans. Store dele af kultursektoren består af freelancere og projektansatte, hvilket kan begrænse systematik og kompetenceudvikling i grøn omstilling. Respondenterne i undersøgelsen peger på, at de mangler tid, ressourcer og fælles værktøjer. Der er stigende efterspørgsel efter efteruddannelse i bæredygtighedsledelse, teknisk energiforståelse og grøn produktion.

S2 Arbejdstagere i værdikæden

Moderat relevans. De fleste kulturinstitutioner er afhængige af underleverandører ifm. produktion og drift (f.eks. materialeindkøb, transport, teknik, catering, tryk, merchandise), og kulturaktører kan stille miljø- og arbejdsforholdskrav til leverandører. Leverandørstyring er mest udviklet hos større kulturinstitutioner som f.eks. museer og festivaler, mens mange mindre aktører kan være bundet af kommunale, statslige eller fondsbase-
rede rammeaftaler.

S3 Berørte samfund

Høj relevans. Kultursektoren har en mulig unik samfundsrolle som formidler af værdier og adfærd. Mange institutioner integrerer bæredygtighed som tema i formidling og produktion. Kultursektoren er en potentiel katalysator for grøn adfærdsændring hos publikum.

S4 Forbrugere og slutbrugere

Høj relevans. Publikums adfærd udgør en stor klimafaktor. Publikumstransport og -forbrug (mad, merchandise, affald) er centrale områder for klimaudledning. Men kun

få respondenter i undersøgelsen har rejsepolitik eller data om publikumstransport. Kommunikationsindsatser om grøn adfærd rettet mod publikum og brugere er i vækst, men ikke fuldt udnyttet.

G1 Virksomhedsadfærd

Moderat relevans. Der er lav modenhed i ESG-rapportering og governance. 55 % af respondenterne i undersøgelsen kender ikke til ESG-krav, men 39 % peger på, at krav fra fonde og offentlige myndigheder kan accelerere udviklingen. Få har etableret praksis omkring klimaregnskaber eller konkrete bæredygtighedsstrategier, men bevidstheden og viljen er stigende. Behov for fælles standarder, værktøjer og sektorbaserede metoder.

Grøn organisering i delbrancherne

Inden for den grønne dagsorden er der i de undersøgte brancher i kultursektoren forskellige former for organisering. Nogle brancher har funderet den grønne indsats i brancheorganisationerne og tilbyder kurser og efteruddannelse for medlemmer, mens andre brancher har en mere netværksbaseret organisering. Kulturaktører i de brancher, som har organiseret den grønne indsats i f.eks. en branche- eller fagorganisation, har oftest lettere adgang til kompetenceløft gennem kurser og netværk. I de brancher, hvor der enten ikke findes en grøn organisering, eller hvor den grønne indsats bærer præg af enkeltaktørers egne indsatser, har kulturaktøren sværere ved at få adgang til brancherelevant kompetenceløft. Initiativer som Museernes Grønne Akademi, organiseret af brancheorganisation Danske Museer, har flere års erfaring med kursusvirksomhed og udviklingsforløb og er med til at styrke den grønne vidensopbygning i museumsbranchen.

I andre brancher, f.eks. musikbranchen, er organiseringen sprunget ud af foreningsinitiativer som Grønnere Musik, og indsatsen er båret frem af ildsjæle, der oftest arbejder ulønnet. Og så er der brancher som kulturhusene, hvor en egentlig grøn organisering endnu ikke har fundet sted. I de enkelte [grønne branchebeskrivelser](#) findes en uddybet beskrivelse af den grønne organisering på delbrancheniveau.

Overblik over grønne organiseringer i delbrancherne:

[Biblioteker](#)

[DB2030](#) er et netværk etableret af Danmarks Biblioteksforening for at styrke bibliotekernes arbejde med FN's verdensmål gennem folkelig forankring, vidensdeling og borgerinddragelse.

[Billedkunst](#)

[BKF](#) har gjort kunst og klima til en mærkesag og arbejder både praktisk og politisk med dagsordenen. [Organisation for Kunstnere, Kuratorer og Kunstformidlere \(UKK\)](#) har integreret grøn bæredygtighed i mission og strategi og opfordrer til dialog mellem kunstnere, formidlere og institutionerne om at reducere branchens klimaaftryk.

Film og tv

[Bæredygtig film- og tv-produktion](#) er en alliance initieret af Vision Denmark. Målet er at understøtte en ambitiøs grøn omstilling af dansk film- og tv-produktion. Der tilbydes løbende netværksarrangementer og kurser. Virksomheden [Green Producers Club](#) tilbyder netværksmøder for deres medlemmer.

Kulturhuse

Grøn organisering på kulturhusområdet er spredt på mange lokale projekter snarere end en samlet organisering. Dog har [Kulturhusene i Danmark](#) et voksende fokus på den grønne dagsorden.

Kunsthåndværk og design

[Green Craft & Design Guide](#) er en onlineplatform, hvor branchens aktører kan dele praksisnær viden og erfaringer inden for den grønne omstilling.

Museer

[Museernes Grønne Akademi](#) er et initiativ under Danske Museer. Akademiet tilbyder kurser, værktøjer og netværk, der hjælper museerne til at reducere klimaaftryk.

Musik

[Grønnere Musik](#) er en forening, der samler og formidler viden og konkrete redskaber til at hjælpe musiklivet med at reducere ressourceforbrug og klimaaftryk. [Musiklivets Partnerskab for Bæredygtig Udvikling](#) er en branchialliance, som arbejder for at fremme et mere bæredygtigt musikliv – miljømæssigt, socialt og økonomisk.

Scenekunst

[Bæredygtigt Kulturliv NU](#) har sammen med [Dansk Scenekunst](#) igangsat et acceleratorprogram, hvor 10 udvalgte teatre skal teste og implementere værktøjet Theatre Green Book.

Om resultater af undersøgelsen

I de følgende fire kapitler kortlægges status for, hvor kulturaktører står i forhold til den grønne omstilling baseret på resultater fra spørgeskemaundersøgelsen.

I kapitel 1 præsenteres engagement og motivation i arbejdet med grøn omstilling.

I kapitel 2 gennemgås konkrete klima- og miljøtiltag i produktion og drift.

Herefter giver kapitel 3 indblik i, hvordan der arbejdes systematisk med den grønne omstilling.

I kapitel 4 fremgår, hvad respondenterne peger på af mangler for at kunne øge fremdriften af den grønne omstilling.

I Bilag 1 findes en komplet oversigt over alle resultater fra spørgeundersøgelsen. Bilaget giver et samlet indblik i status for den grønne omstilling i både drift og kunstnerisk produktion samt i de udfordringer, barrierer og behov, som respondenterne oplever i arbejdet med bæredygtighed. Derudover indeholder bilaget en gennemgang af baggrundsvariable, herunder fordelingen af respondenter på tværs af landets regioner, delbrancher og virksomhedsstørrelser

Kapitel 1

Overordnet engagement og strategiske mål

Overordnet engagement og strategiske mål

Spørgeskemaundersøgelsen kortlægger respondenternes motivation for at arbejde med grøn bæredygtighed. I dette kapitel beskrives respondenternes motivation, graden af integration af grøn bæredygtighed i dagligdagen samt mål og strategi for grøn indsats på tværs af kultursektoren. Motivationen for at arbejde med grøn omstilling i kultursektoren udspringer primært af etiske og kunstneriske overvejelser. Hele 91 % af respondenterne peger på ønsket om at reducere klimaaftryk og forbedre miljøpåvirkningen som primær drivkraft, hvilket viser, at bæredygtighed ses som en naturlig forlængelse af branchens kunstneriske og samfundsmæssige ansvar (se figur 1).

Undersøgelsen viser også, at de største aktører har lettere ved at implementere konkrete tiltag inden for reduktion i vand-/varmeforbrug samt opgradering af lyskilder og klimaanlæg, mens mindre aktører ofte arbejder mere ad hoc og projektbaseret. Samtidig har de største aktører også oftere sat konkrete mål for klimareduktion og indarbejdet grøn bæredygtighed i deres strategi.

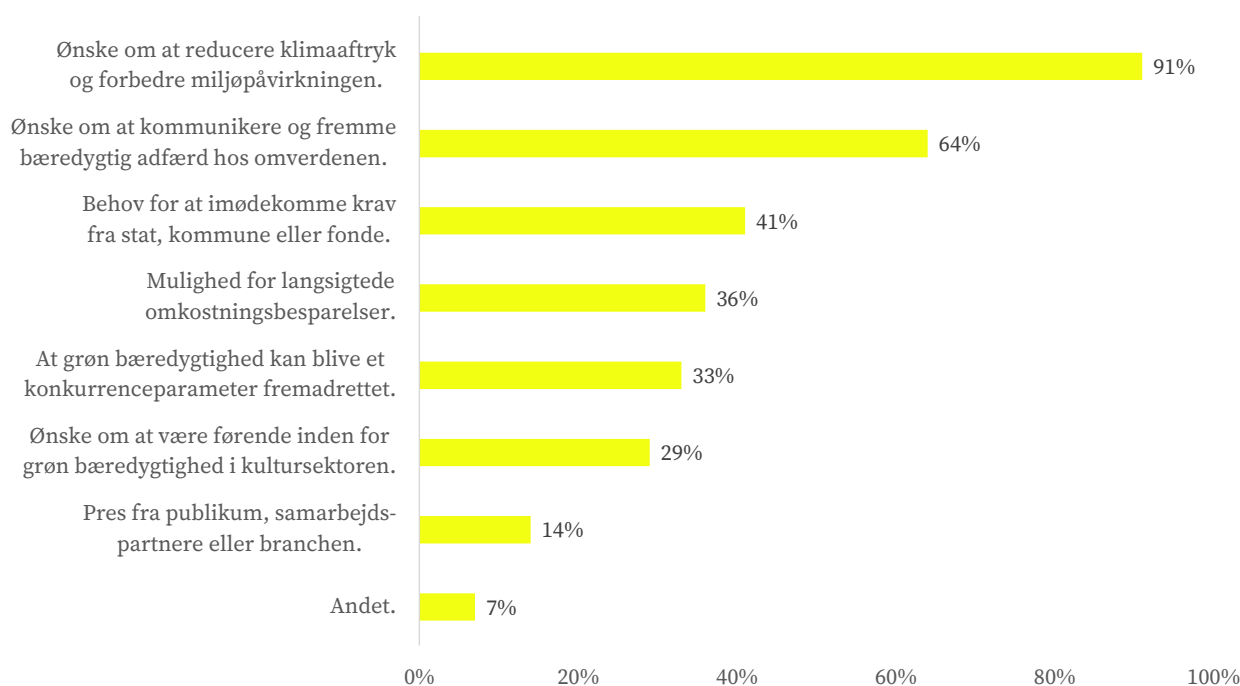
Klimaansvar og ønsket om at fremme bæredygtig adfærd hos omverdenen

Spørger man ind til, hvad der har haft størst betydning for respondenternes beslutning om at arbejde med grøn bæredygtighed, træder særligt to faktorer frem. Der er et stort ønske om at reducere klimaaftryk og forbedre miljøpåvirkningen, og så vurderer 64 %, at det er ønsket om at kommunikere og fremme bæredygtig adfærd til omverdenen, der er den vigtigste motivationsfaktor. 41 % af respondenterne vurderer, at behovet for at imødekomme krav fra stat, kommune eller fonde er en motiverende faktor.

Figur 1

N: 422

Kilde: Grøn Spørgeundersøgelse, Kulturens Analyseinstitut, 2025

Spørgsmål: Hvilke af følgende faktorer har haft størst betydning for jeres beslutning om at arbejde med grøn bæredygtighed?

Samlet set ønsker 59 % af respondenterne i høj grad eller meget høj grad at gøre mere for at reducere klimaaftrykket, 31 % svarer i nogen grad, mens 7 % svarer, at man i mindre grad vil gøre mere for at reducere klimaaftrykket.

Generelt ønsker respondenterne i høj grad at gøre mere for at reducere virksomhedens klimaaftryk. Men ved sammenligning af de enkelte brancher fremstår der forskelle. I film- og tv-branchen svarer 87 % i høj grad eller meget høj grad; i scenekunstbranchen og museumsbranchen er de tilsvarende tal 58 %. I billedkunstbranchen svarer 30 %, at man i mindre grad eller slet ikke ønsker at gøre mere for at reducere klimaaftrykket. 63 % af respondenterne i billedkunstbranchen betragter sig selv som billedkunstnere og beskriver udfordringer som økonomi og tid forbundet med at reducere klimaaftryk.

Pres fra publikum og samarbejdspartnere motiverer kun få

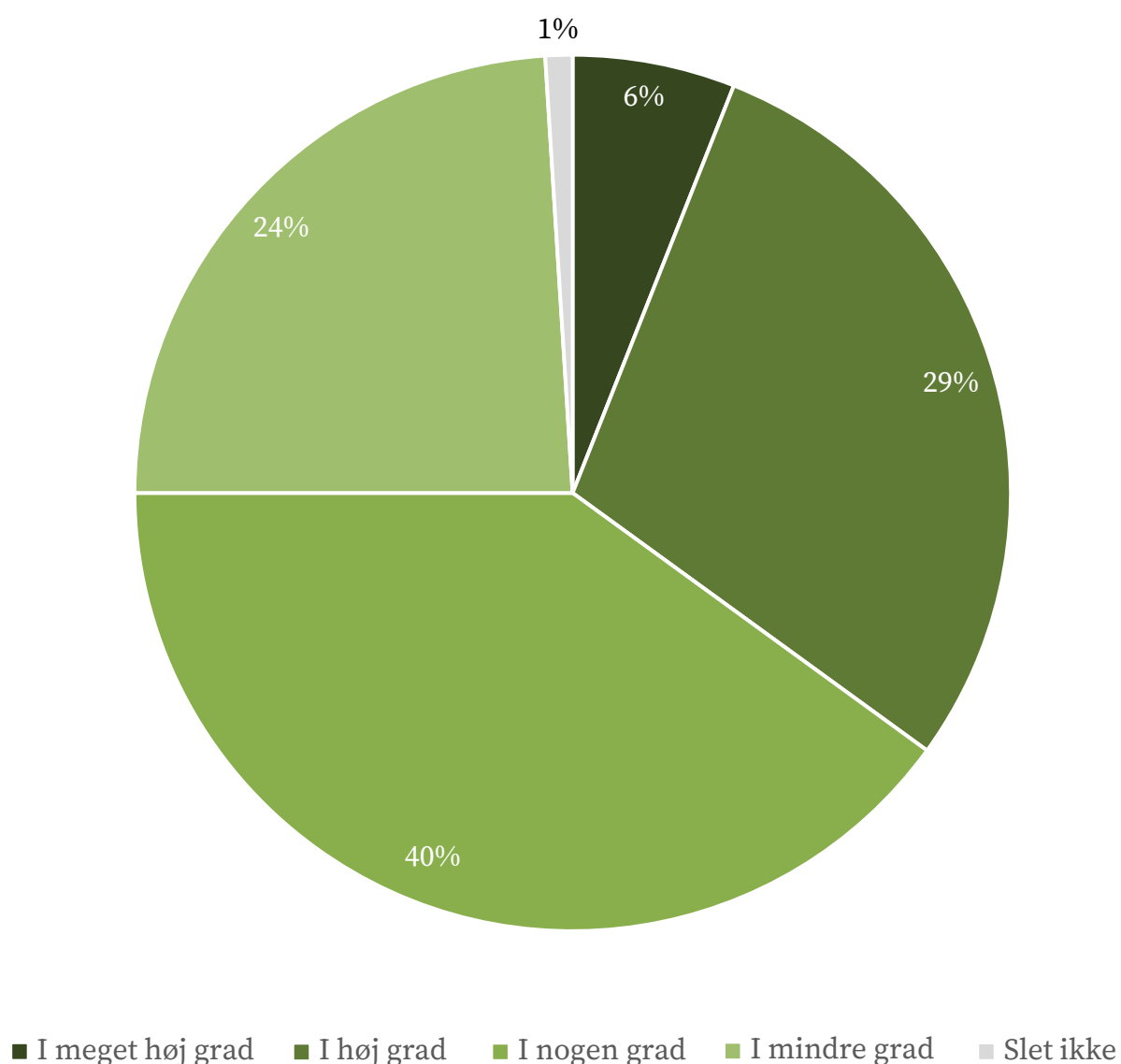
Samlet set er pres fra publikum, samarbejdspartnere eller branchen ikke en faktor af stor betydning for kulturaktørens beslutning om at arbejde med grøn bæredygtighed; alene 14 % peger på denne faktor. Dog ses der en tendens til, at større kulturaktører (21+ ansatte) i højere grad oplever dette som en motivationsfaktor. Her svarer 29 %, at pres fra publikum, samarbejdspartnere eller branchen har haft størst betydning for deres beslutning om at arbejde med grøn bæredygtighed. Blandt de mindste kulturinstitutioner og enkeltaktører (0-2 ansatte) er tallet 5 %. Samtidig er der en tendens til, at større kulturinstitutioner motiveres af, at grøn bæredygtighed kan blive et konkurrenceparameter.

Når vi kigger på tværs af delbrancherne, ser vi tydelige forskelle på motivationsfaktorer for at arbejde med grøn bæredygtighed. Følgende tal markerer de mest markante forskelle. 57 % af museerne er motiverede af de langsigtede omkostningsbesparelser. 10 % af billedkunstnerne er ikke motiveret af behovet for at imødekomme krav fra stat, kommune eller fonde; de er mere motiverede af at være førende inden for grøn bæredygtighed i kultursektoren (40 %). Halvdelen af respondenterne blandt museer, kulturhuse og i film- og tv-branchen peger på, at grøn bæredygtighed som et konkurrenceparameter motiverer dem. Og endelig er 89 % af bibliotekerne motiveret af at kommunikere og fremme bæredygtig adfærd hos omverdenen.

Figur 2

N: 419

Kilde: Grøn Spørgeundersøgelse, Kulturens Analyseinstitut, 2025

Spørgsmål: I hvilken grad er grøn bæredygtighed integreret i jeres daglige arbejde?

Hos 35 % af respondenterne er grøn bæredygtighed i høj grad eller meget høj grad integreret i det daglige arbejde. Samtidig peger 40 % på, at man i nogen grad har grøn bæredygtighed integreret i det daglige arbejde. Og næsten 1 ud af 4 svarer, at grøn bæredygtighed i mindre grad er integreret i det daglige arbejde.

”Grøn bæredygtighed er en prisme, som anvendes i alle dele af virksomheden.”

Bibliotek

Grøn bæredygtighed er generelt set i nogen grad integreret i det daglige arbejde på tværs af kulturbrancherne. Ved sammenligning af de enkelte delbrancher kan vi dog se små forskelle. Film- og tv-branchen ligger i undersøgelsen over det samlede gennemsnit, og her svarer halvdelen, at grøn bæredygtighed i høj grad eller meget høj grad er integreret i det daglige arbejde. Museerne og musikbranchen ligger lavest sammenlignet med gennemsnittet. Hos museerne svarer 26 %, at de i høj grad eller meget høj grad har integreret grøn bæredygtighed i det daglige arbejde, mens 25 % svarer i mindre grad. I musikbranchen svarer 27 %, at de i høj grad eller meget høj grad har integreret grøn bæredygtighed i det daglige arbejde. Samtidig svarer 33 % af respondenterne i musikbranchen, at de kun i mindre grad har integreret grøn bæredygtighed i det daglige arbejde.

Afstand mellem ambition og handling i den grønne omstilling

Besvarelse af spørgeundersøgelsen har været frivillig, hvorfor det må forventes, at der er selektionsbias – at spørgeskemaundersøgelsen i højere grad er blevet besvaret af kulturaktører med en interesse for den grønne omstilling. Overordnet set viser undersøgelsen, at 91 % af respondenterne forholder sig til grøn bæredygtighed og 91 % er motiverede af et ønske om at reducere klimaaftryk og forbedre klimapåvirkningen. Men alene 35 % har i høj grad eller meget høj grad integreret grøn bæredygtighed i det daglige arbejde, og 50 % har ikke sat mål for grøn bæredygtighedsindsats inden for drift, produktionsproces eller kunstnerisk indhold. 45 % har ikke gennemført nogen klima- og miljøtiltag inden for publikumstransport, og 72 % fører ikke klimaregnskab. Det viser en bemærkelsesværdig afstand mellem bevidst at forholde sig til grøn bæredygtighed og konkret at handle i forhold til at gennemføre klima- og miljøtiltag, der reducerer klimaaftryk på produktions- og driftsområdet. Det ser ud til, at jo mere organiserede og institutionaliserede aktørerne er, desto mere overskueligt er det at tage fat i den grønne omstilling på systematisk vis. På spørgsmålet, om virksomheden har sat mål inden for grøn bæredygtighedsindsats inden for drift, produktionsproces og kunstnerisk indhold, svarer 38-45 % af enkeltmandsvirksomheder og små virksomheder ja, mens 50-59 % af de mellemstore og store virksomheder svarer ja. På spørgsmålet, om grøn bæredygtighed indgår som tema i virksomhedens strategi, svarer 50-66 % af enkeltmandsvirksomhederne og de små virksomheder ja, mens 84-85 % af de mellemstore og store virksomheder svarer ja.

Kapitel 2

Konkrete klima- og miljøtiltag

Konkrete klima- og miljøtiltag

Spørgeskemaundersøgelsen giver viden om konkrete klima- og miljøtiltag på tværs af kultursektoren. I dette kapitel kortlægges respondenternes klima- og miljøtiltag inden for drift, materialeforbrug, transport og formidling.

Undersøgelsen viser, at grøn omstilling og implementering af konkrete klima- og miljøtiltag er en del af hverdagen for mange kulturaktører i sektoren – men på forskellig vis. Kortlægningen viser, at de fleste kulturaktører har fokus på at reducere energiforbrug, især gennem mindre varmeforbrug og mere energieffektive lyskilder. Der er stort fokus på materialelegbrug og affaldsreduktion. Bæredygtighed spiller også en rolle ved indkøb af materialer, men indsatsen varierer på tværs af brancher og virksomhedsstørrelser. Større kulturinstitutioner arbejder aktivt med at reducere klimaaftrykket fra café og restaurant gennem bl.a. klimavenlige menuer. En fjerdedel af respondenterne har indført bæredygtige rejseprincipper for personaletransport. Publikumstransport udgør en væsentlig del af kultursektorens samlede udledninger, men næsten halvdelen af respondenterne har endnu ikke iværksat grønne tiltag på dette område. Omkring halvdelen af respondenterne kommunikerer ikke offentligt om deres grønne indsatser – oftest på grund af manglende tid, ressourcer og frygt for kritik.

El, vand og varme

Klima- og miljøtiltagene inden for el, vand og varme varierer på tværs af kultursektoren, bl.a. afhængigt af kulturaktørens eje-/lejeforhold af bygningen. Særligt to konkrete tiltag er der stor tilslutning til. 49 % har reduceret varmeforbruget i bygningerne, mens 66 % har opgraderet til mere energieffektive lyskilder. Begge initiativer afspejler ikke nødvendigvis en prioriteret grøn indsats fra de enkelte kulturaktører, men kan afspejle ønsket om økonomiske besparelser eller kommunal eller statslig bygningsejers indsats generelt ift. at reducere energiforbruget i ejede kulturbygninger. 52 % af respondenterne lejer en bygning eller lokaler i en bygning. 38 % ejer en bygning, og 17 % lejer kun lokaler i aktivitets- eller produktionsperioder. For kulturaktører, som lejer sig ind i bygninger, samarbejder 29 % med bygningsejer/-udlejer om at nedbringe klimabelastningen.

Ifølge det reviderede EU-direktiv om energieffektivitet (EED) skal 3 % af det samlede areal af offentlige bygninger renoveres hvert år. Formålet er at bringe bygningerne op på standarden "Nearly Zero Energy Buildings" (NZEB), som i Danmark svarer til energimærke B. Dette krav gælder også for offentligt ejede bygninger over 250 m² (Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet, 2024, s. 17).

Ser vi nærmere på respondenternes svar angående, hvilke grønne tiltag man har gennemført inden for el, vand og varme, har 33 % reduceret vandforbrug, og 17 % har reduceret energiforbrug i forhold til ventilation. Samtidig har 22 % foretaget opgraderinger af klimaanlæg til mere energieffektivt brug eller reduceret brug af aircondition (temperaturregulering).

Kigger vi på tværs af delbrancherne, ser vi, at særligt museer, kulturhuse og biblioteker har reduceret varmekonsum og opgraderet til mere effektive lyskilder sammenlignet med andre delbrancher i kultursektoren. Hos film- og tv-branchen er der størst tilslutning til at bruge vedvarende energi i drift og produktion (31 %) sammenlignet med andre delbrancher.

2 ud af 5 kulturhuse samarbejder med bygningsejer/-udlejer om at nedbringe klimabelasting, og halvdelen af kulturhusene har gennemført opgradering af klimaanlæg til mere energieffektiv brug. Næsten halvdelen af museerne har reduceret vandforbrug. Scenekunstbranchen tegner sig for den laveste andel af gennemførte initiativer inden for reduktion af varmekonsum med 27 %.

”Vi har desværre ikke adgang til målere for el, vand og varme. Vi er i dialog med udlejer/kommunen om adgang til disse.”

Projektteater

Der er en tendens til, at større kulturinstitutioner (21-200+ ansatte) har gennemført flere klima- og miljøtiltag inden for el, vand og varme sammenlignet med enkeltmandsvirksomheder (0-2 ansatte). F.eks. har 36 % af enkeltmandsvirksomheder reduceret varmekonsum, og 41 % har opgraderet til mere energieffektive lyskilder. Tilsvarende har 70 % af de store kulturinstitutioner reduceret varmekonsumet, og 83 % har opgraderet til mere energieffektive lyskilder. Der kan være flere årsager til denne forskel. En af årsagerne er, at større kulturinstitutioner oftere råder over egne bygninger og lokaler, hvorimod enkeltmandsvirksomheder, herunder kunstnere og freelancere, i kortere perioder lejer sig ind hos andre og derfor ikke direkte kan påvirke klimaindsatser inden for el, vand og varme. Samtidig har 59 % af de store kulturinstitutioner sat mål for den grønne bæredygtighedsindsats, mens tallet for enkeltmandsvirksomheder er 38 %. Det kan også have en påvirkende effekt.

Materialegenbrug og affaldsreduktion

Indsatserne inden for materialeegenbrug og affaldsreduktion varierer på tværs af kultursektoren, bl.a. afhængigt af typen af kulturinstitutionens aktiviteter. 69 % af kulturaktørerne genbruger materialer fra egne produktioner og reducerer papirforbrug, herunder printmaterialer, kopier og tryksager. Over halvdelen af respondenterne genbruger materialer fra andre aktører.

Den største tilslutning til at genbruge materialer fra egne produktioner finder vi hos respondenter fra scenekunst- og billedkunstbranchen. 90 % af respondenterne i scenekunstbranchen genbruger materialer fra egen produktion, mens det tilsvarende tal hos billedkunstnere er 78 %. Til sammenligning genbruger 39 % af respondenterne i musikbranchen materialer fra egen produktion. Her er det værd at bemærke karakteren af aktiviteter i musikbranchen sammenlignet med billedkunst og scenekunst. Både scenekunsten og billedkunstens kerneproduktion er i udgangspunktet afhængig af materialeforbrug.

”Vi genbruger alt udstillingsmateriale (podier, rammer mv.) og lever op til kommunens krav om affaldssortering.”

Museum

---

3 ud af 4 respondenter minimerer aktivt affaldsmængden. Samtidig er der en tendens til, at jo større kulturinstitutionen er, des mere sandsynligt er det, at man gennemfører særlige tiltag ud over den almindelige, påkrævede affaldssortering. 22 % af enkeltmandsvirksomheder (0-2 ansatte) og 48 % af de store kulturinstitutioner (21-200+ ansatte) har gennemført særlige tiltag ud over den almindelige, påkrævede affaldssortering (f.eks. upcycling).

Kigger vi på tværs af delbrancherne, ser vi, at der er størst tilslutning til at minimere affald fra produktionen blandt respondenterne i film- og tv-branchen (68 %) sammenlignet med andre delbrancher. I musikbranchen har 41 % af respondenterne ikke gennemført nogen særlige tiltag ud over den almindelige, påkrævede affaldssortering.

Materialeindkøb

Kulturaktører har i forbindelse med kunst- og kulturproduktion, drift samt afvikling af events og arrangementer en række indkøb af varer, services og materialer. Disse indkøb er oftest relateret til scope 3. Ifølge CONCITO udgør udledning inden for scope 3 ca. 80 % af en virksomheds eller institutions samlede udledning (Chrintz, 2012, s. 11-12). 6 ud af 10 af alle respondenter i undersøgelsen svarer, at de foretager bevidste valg af miljøcertificerede eller bæredygtige materialer. 55 % vurderer bæredygtighed og miljøkrav for produktet ved engangskøb. Samlet set samarbejder 29 % af respondenterne med andre aktører for i fællesskab at påvirke leverandører til at indtænke grøn bæredygtighed.

”Vi understreger fokus på klima- og bæredygtighed i kommentarer til f.eks. indkøbsaftaler og kravsspecifikationer. Vi reducerer det generelle indkøb og vælger altid så vidt muligt den mest bæredygtige løsning.”

Bibliotek

Der er en tendens til, at større kulturaktører oftere forholder sig til den grønne dagsorden i forbindelse med materialeindkøb sammenlignet med de mindre kulturaktører. 37 % af de mellemstore (11-20 ansatte) og store kulturinstitutioner (21-200+ ansatte) stiller krav til bæredygtighed i kontrakter for faste aftaler på produkter eller services, mens alene 11 % af de små kulturinstitutioner (2-10 ansatte) gør det samme. Samtidig kan vi se, at 43 % af de mellemstore kulturinstitutioner svarer, at de samarbejder med andre aktører i branchen for at påvirke leverandører i en grønnere retning. For de små kulturinstitutioner er tallet 24 %. Kigger vi nærmere på enkeltmandsvirksomhederne (0-2 ansatte), kan vi se, at næsten hver fjerde enkeltmandsvirksomhed ikke har gennemført nogen af de i spørgeskemaundersøgelsen nævnte klima- og miljøtiltag inden for materialevalg, indkøb og leverandørsamarbejde. Ser vi på tværs af delbrancherne, kan det se ud til, at man i film- og tv-branchen har erfaring med at samarbejde om at påvirke leverandører i en grønne retning. Hos respondenterne i film- og tv-branchen svarer mere end halvdelen, at de samarbejder med andre aktører i branchen for at påvirke leverandører til at tænke grøn bæredygtighed ind.

Indkøbspolitik

31 % af alle respondenter har ikke gennemført nogen af de i spørgeundersøgelsen foreslåede klima- og miljøtiltag inden for indkøbspolitik. Samtidig svarer 12 %, at man ikke ved, hvilke klima- og miljøtiltag der er gennemført inden for indkøbspolitikken.

Igen tegner der sig et billede af, at større kulturinstitutioner oftere har gennemført klima- og miljøtiltag inden for indkøbspolitik sammenlignet med de mindre kulturinstitutioner. Blandt enkeltmandsvirksomhederne har 38 % ikke gennemført nogen tiltag. Det tilsvarende tal er 24 % blandt de større kulturinstitutioner (21-200+ ansatte).

”Vi har lavet en indkøbspolitik, der beder vores medarbejdere forholde sig til mærkning, holdbarhed og nødvendigheden af indkøb.”

Festival

Ser vi på tværs af delbrancherne, fremstår kulturhusene som værende længst fremme med at stille krav til leverandørers miljøcertificering (34 %) og krav til etisk og ansvarligt indkøb (f.eks. fair løn, gode arbejdsvilkår, forbud mod børnearbejde) (43 %). Ved sammenligning på tværs skiller scenekunst-, billedkunst- og musikbranchen sig ud, ved at 39-43 % af respondenterne her svarer, at de ikke har gennemført nogen klima- og miljøtiltag inden for indkøbspolitikken. Samlet set indikerer svarene, at der arbejdes med grønne hensyn i indkøb, men at tilgangen varierer og i mange tilfælde er situationsbestemt snarere end strategisk forankret.

Forplejning, catering og restaurant

En række af landets kulturinstitutioner tilbyder salg af mad og drikke. Museer, teatre og koncerthuse kan f.eks. drive caféer eller restauranter, og kulturhuse kan tilbyde fællesspisning. Samtidig tilbyder en række af landets kulturinstitutioner også bespisning af medarbejdere gennem f.eks. kantineordninger.

Ifølge CONCITO's rapport *Danmarks globale forbrugsudledninger* udgør forbrugsudledningen af oksekød 55 % af danskernes samlede fødevarerforbrug (Minter, Jensen, & Chrintz, 2023, s. 18). Hvilke typer fødevarer kulturinstitutionen har på menuen, kan have en effekt

på publikums samlede klimaaftryk ved kulturoplevelsen. Samtidig kan kulturinstitutioner, der i særlig grad tilbyder et klimavenligt udbud i deres café eller restaurant, påvirke publikums fødevareindtag.

”Det kan være svært for små museumscaféer at arbejde med et grønt menukort. Det er vanskeligt at udvikle kompetencerne til at arbejde med den grønne profil i små køkkener med få ressourcer. Her ligger ellers en betydelig formidlingsmulighed over for gæsterne.”

Museum

32 % af respondenterne i undersøgelsen tilbyder ikke forplejning, catering og restaurant; det gælder hovedsageligt respondenter blandt de mindre kulturaktører. Blandt de største kulturinstitutioner (21-200+ ansatte) tilbyder 46 % en klimavenlig menu/produktionskost til medarbejdere, 39 % tilbyder en klimavenlig sammensætning af udbud i egen restaurant eller café, og 44 % tilbyder klimavenlig emballage og service hos publikum. Det kan f.eks. være genopfyldning af vand, vaskbart service, pantordninger og at undgå enkeltportionspakket catering.

Personaletransport

Ifølge CONCITOs rapport *Danmarks globale forbrugsudledninger* udgør transport 24 % af den enkelte danskers samlede forbrugsudledning (Minter, Jensen, & Chrintz, 2023, s. 4). Adspurgt om, hvilke grønne initiativer respondenterne arbejder med inden for personaletransport, svarer 21 % af respondenterne, at man ikke har gennemført nogen særlige klima- og miljøtiltag. Samtidig svarer 24 % af respondenterne, at de har inkluderet bæredygtige rejseprincipper for alle ansatte i virksomhedens strategi. Disse principper kan bl.a. være, at man opfordrer aktivt til telefonmøder og digitale møder frem for at rejse, at opfordre medarbejdere til at bruge offentlig transport, cykel eller delebil samt at reducere kilometerantal gennem produktions-, booking- og turnéplanlægning.

”Som landsdelsorkester er der en forpligtelse til at rejse rundt. Det giver en stor miljømæssig belastning, selvom vi rejser samlet i bus.”

Symfoniorkester

Der er en tendens til, at de helt små kulturaktører (0-2 ansatte) i højere grad reducerer kilometerantal gennem produktions-, booking- og turnéplanlægning end de større kulturaktører. 23 % af enkeltmandsvirksomhederne reducerer kilometerantal, mens 8 % af de mellemstore kulturinstitutioner (11-20 ansatte) og 12 % af de store kulturinstitutioner (21-200+ ansatte) gør det samme.

Når vi kigger på tværs af brancherne, kan vi se, at man særligt i scenekunstbranchen (34 %) reducerer kilometerantal gennem planlægning. Mange scenekunstaktører har turnévirk-somhed som kerneaktivitet.

”Vi opfordrer til, at der benyttes tog i stedet for fly. Både ift. egne medarbejdere og eksterne samarbejdspartnere. Vi betaler togrejser, selvom de generelt er dyrere end fly.”

Teater

Vi kan også se, at 43 % af respondenterne i film- og tv-branchen svarer, at de har inkluderet bæredygtige rejseprincipper for alle ansatte i en strategi. Hos bibliotekerne er tallet 13 %. Det tyder på, at opfordringen til bæredygtig personaletransport hos bibliotekerne endnu befinder sig på et mundtligt plan og derfor ikke betragtes som en del af bibliotekernes pri-

oriterede indsats for at nedbringe klimaaftrykket inden for personaletransport. En vigtig årsag til, at bibliotekerne ikke har egne rejseprincipper eller politikker, kan være, at bibliotekerne typisk er underlagt kommunernes overordnede medarbejderrejsepolitik. Dette skyldes, at folkebiblioteker i Danmark er kommunalt ejede og dermed følger de retningslinjer og politikker, som kommunen fastsætter for sine institutioner.

Publikumstransport

Publikumstransport står samlet set i kultursektoren som et område med store udledninger. Typen af transportmiddel, publikum benytter sig af, har stor betydning for udledningen. Der er f.eks. betydelig forskel på klimaaftrykket for publikumstransport på cykel eller i fossildrevet bil. Kulturvirksomhedens beliggenhed kan også have betydning for størrelsen af udledning forbundet med publikumstransport. F.eks. vil et teater beliggende i hovedstaden i højere grad kunne tilbyde publikum offentlige transportmuligheder som bus, tog og metro. Her vil et koncertsted i en mindre provinsby i højere grad opleve, at publikum benytter sig af egen bil for at komme til og fra koncertoplevelsen. Her spiller offentlige transportmuligheder en stor rolle for publikums mulighed for at reducere klimaaftryk ved publikumstransport.

”Vi har lavet en kampagne, hvor man kan få reduceret priser i kunsthallen, hvis man tager en cykelrute eller vandrer herud.”

Kunsthall

En rapport fra Music Declares Emergency Denmark peger på, at der er en sammenhæng mellem koncertstørrelsen og den enkelte publikummers klimaaftryk. Store koncerter (med mere end 5.000 publikummer) har en større udledning samlet set sammenlignet med en mindre koncert, men også en betydelig større udledning per publikummer. Rejseafstanden til koncerten øges markant, når en artist eller et band vælger at afholde få koncerter i få byer frem for at turnere rundt på landets spillesteder (Music Declares Emergency Denmark, 2025)

Respondenterne i undersøgelsen blev præsenteret for en række grønne tiltag, der kan være medvirkende til at nedbringe klimaaftrykket forbundet med brugertransport, herunder at indhente relevante data eller foretage en brugerundersøgelse for at kunne kortlægge brugernes transportvaner.

”Vi har et ønske om at kunne tilbyde CO₂-rabat på billetterne, hvis man ankommer på cykel, til fods eller med offentlig transport (...) men det er svært at finde en tilskudsordning, så vi ikke selv står med tabet på billetprisen.”

Egnsteater

45 % af respondenterne har ikke gennemført nogen af de foreslåede grønne tiltag. Respondenternes oftest gennemførte tiltag er at tilbyde cykelparkering for publikum og via f.eks. hjemmeside og nyhedsbrev at formidle offentlige transportmuligheder til og fra kulturoplevelsen. Alene 7 % af respondenterne har indsamlet relevant data om brugernes transportadfærd, mens 4 % har lavet en brugerundersøgelse af brugernes transportadfærd.

Tager man CONCITOs tal i betragtning, om at transport udgør 24 % af den enkelte danskers samlede forbrugsudledning, og forholder sig til, at transport er en af de største kilder til forbrugsbaserede udledninger i Danmark, peger det på et potentiale for at undersøge mulighederne for at påvirke publikums transportadfærd til og fra kulturoplevelsen. Her er Aalborg Kongres & Kultur Centers forsøgsordning med at tilbyde publikummer i Region Nordjylland gratis offentlig transport via Nordjyllands Trafikselskab værd at bemærke (Kulturens Analyseinstitut, 2024). Samtidig skal det nævnes, at man for statsfinansierede kulturinstitutioner i udgangspunktet ikke må lave denne type tilbud, da forskelsbehandling ikke er tilladt. Hvis tilbuddet indebærer, at transportudbyderens takster modificeres for én kulturinstitution, kan det rejse spørgsmål om, hvorvidt der gives støtte til transportudbyderen eller kulturinstitutionen, og om dette er foreneligt med statsstøtteregele.

64 % af enkeltmandsvirksomhederne har ikke gennemført nogen af de i undersøgelsen foreslåede klima- og miljøtiltag inden for publikumstransport; alene 31 % af de store kul-

turinstitutioner (21-200+ ansatte) svarer det samme. Der ses en tendens til, at jo mindre kulturinstitutionen er, des større sandsynlighed for, at man ikke har gennemført særlige klima- og miljøtiltag på publikumsområdet.

Kommunikation og formidling

Et beskedent flertal på 51 % af respondenterne svarer nej til, at de formidler eller kommunikerer om egne tiltag inden for den grønne dagsorden til omverdenen, mens 41 % svarer ja. 63 % af enkeltmandsvirksomhederne svarer nej, mens 35 % af de mellemstore kulturinstitutioner svarer nej. Der ses en tendens til, at større kulturinstitutioner i højere grad formidler virksomhedens klima- og miljøtiltag til leverandører sammenlignet med mindre kulturinstitutioner. Blandt de mellemstore kulturinstitutioner (11-20 ansatte) og de store kulturinstitutioner (21-200+ ansatte) informerer mellem 26 og 42 % om egne klima- og miljøtiltag til leverandører. Det tilsvarende tal er 14 % for enkeltmandsvirksomhederne (0-2 ansatte).

”Vi kommunikerer vores klimaindsats via vores platforme på lige fod med øvrigt relateret indhold.”

Egnsteater

Kigger vi på tværs af delbrancherne, er det særligt kulturhusene (66 %), bibliotekerne (57 %) og film- og tv-branchen (55 %), der formidler egne grønne tiltag til omverdenen. Det er i høj grad publikum/brugere (83 %) og medarbejdere (75 %), som informeres, men respondenterne formidler også om egne grønne tiltag til fonde, offentlige myndigheder og leverandører. Samtidig peger respondenterne også på, at man aktivt vidensdeler med andre kulturaktører. 6 ud af 10 scenekunstaktører formidler eller kommunikerer ikke om egne tiltag eller aktiviteter inden for den grønne dagsorden til omverdenen. Blandt respondenterne i scenekunstbranchen peger 67 % på manglende tid som hovedårsag, og 46 % fremhæver mangel på personale. Frygt for dårlig presse eller shitstorms fylder alene 4 %, men 15 % angiver frygt for at blive anklaget for greenwashing som en væsentlig årsag til den manglende kommunikation.

Frygten for anklage om greenwashing kan føre til det, man kalder greenhushing. Begrebet greenhushing dækker over, at man bevidst undlader at kommunikere om konkrete grønne indsatser – typisk af frygt for kritik, fejlfortolkning eller at fremstå utroværdig. Greenhushing er særlig problematisk i kultursektoren af tre årsager: For det første går sektoren glip af sin mulige rolle som formidler og katalysator for adfærdsændring. Når kulturinstitutioner tier om deres grønne tiltag, forspildes muligheden for at inspirere publikum til lignende adfærd. For det andet hæmmes erfaringsudvekslingen i sektoren. Når institutioner ikke deler viden om, hvad der virker (og hvad der ikke gør), må hver aktør ”opfinde den dybe tallerken selv”, hvilket både er ressourcekrævende og bremser den samlede omstilling. For det tredje gør det det vanskeligere at påvise over for fonde, stat og kommuner, at sektoren er i bevægelse, hvilket kan underminere argumenter for støtte til grøn omstilling.

”Vi er meget forsigtige med at kommunikere, da vi er bekymrede for at blive kritiseret for det, som vi ikke gør godt nok.”

Museum

Hos de kulturaktører, der ikke formidler egne klima- og miljøtiltag, peger mere end halvdelen på, at årsagen er manglende tid og personale til at løfte opgaven. Kigger vi på tværs af delbrancherne, svarer i gennemsnit 20 %, at mangel på interesse er årsagen til, at man ikke formidler egne klima- og miljøtiltag. I scenekunstbranchen er tallet 28 %.

”At indkøbe bæredygtig scenografi eller sørge for at sortere sit affald i administrationen er bare ikke vores vigtigste punkt at kommunikere ud.”

Landsdelsscene

Kapitel 3

Systematisk arbejde med grøn bæredygtighed

Systematisk arbejde med grøn bæredygtighed

Systematik i det grønne arbejde kræver viden, værktøjer og ensartede rammer. For kulturinstitutioner kan kendskab til ESG og kompetencer til at CO₂-beregne være centrale forudsætninger for at arbejde systematisk med bæredygtighed: CO₂-beregning giver et faktabaseret overblik over de største udledningsskilder og gør det muligt at prioritere indsatser og følge effekten af indsatser, mens ESG-rammen tilbyder en fælles struktur for mål, dokumentation og dialog med myndigheder, fonde og samarbejdspartnere. I dette kapitel fokuseres der på respondenternes kendskab til ESG og CO₂-beregning. Oplever respondenterne, at der stilles grønne krav i forbindelse med finansiering af drift og kulturproduktion? Og hvad er respondenternes behov for fælles grønne standarder og klima- og miljøcertificering på kulturområdet?

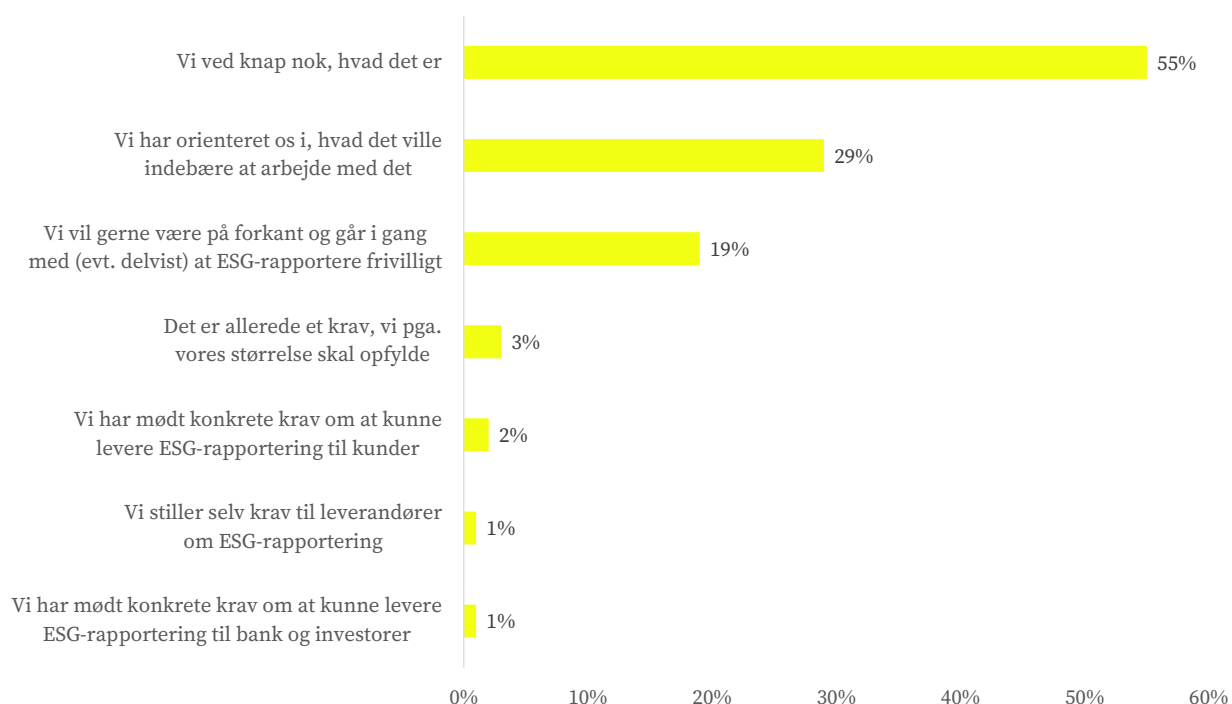
ESG er et ukendt begreb for et flertal af kulturaktører

Adspurgte, om man har forholdt sig til ESG-rapportering både direkte og indirekte, svarer 55 % af respondenterne, at de knap nok ved, hvad ESG er (se figur 3). ESG står for environmental, social and governance og er et rammeværk til at vurdere en virksomheds eller organisations præstationer inden for miljø (E), sociale forhold (S) og ledelse og styring (G). Selvom langt de fleste kulturaktører ikke direkte er omfattet af CSRD-direktivet, kan de blive påvirket indirekte gennem kommunale klimahandlingsplaner og offentlige ESG-krav, der kan gøre rapportering til en nødvendighed.

Figur 3

N: 394

Kilde: Grøn Spørgeundersøgelse, Kulturens Analyseinstitut, 2025

Spørgsmål: Har I forholdt jer til ESG-rapportering direkte eller indirekte (jf. EU-direktivet CSRD om krav til virksomheders bæredygtighedsrapportering, herunder dobbeltvæsentlighedsvurdering)?

29 % af respondenterne har orienteret sig i, hvad det vil sige at arbejde med ESG-rapportering, mens 19 % gerne vil være på forkant og frivilligt gå i gang med en hel eller delvis ESG-rapportering. For alene 3 % af respondenterne er ESG-rapportering allerede et krav, man pga. virksomhedens størrelse skal opfylde.

Når vi kigger på tværs af delbrancherne, kan vi se, at 34 % af respondenterne i museumsbranchen gerne vil være på forkant og frivilligt gå i gang med hel eller delvis ESG-rapportering. I film- og tv-branchen er andelen af respondenter, der allerede forholder sig til ESG-rapportering, størst sammenlignet med andre kulturbrancher. Her er det værd at bemærke, at flere af de internationale tv- eller filmproduktionselskaber, med danske afdelinger, i stigende grad udkommer med årlige ESG-rapporter, enten som følge af efterspørgsel fra finansieringspartnere eller pga. virksomhedernes størrelse. Samtidig har aktører som Green Producers Club i de seneste år haft fokus på at skabe opmærksomhed omkring

potentialerne ved CO₂-beregning, særligt i film- og tv-branchen. Jo større kulturinstitutionen er, des mere sandsynlighed for, at man har kendskab til ESG-rapportering. Blandt enkeltmandsvirksomheder (0-2 ansatte) svarer 78 %, at man knap nok ved, hvad ESG er. Det tal falder til 36 % blandt de store kulturinstitutioner (21-200+ ansatte).

Hver femte kulturaktør fører klimaregnskab

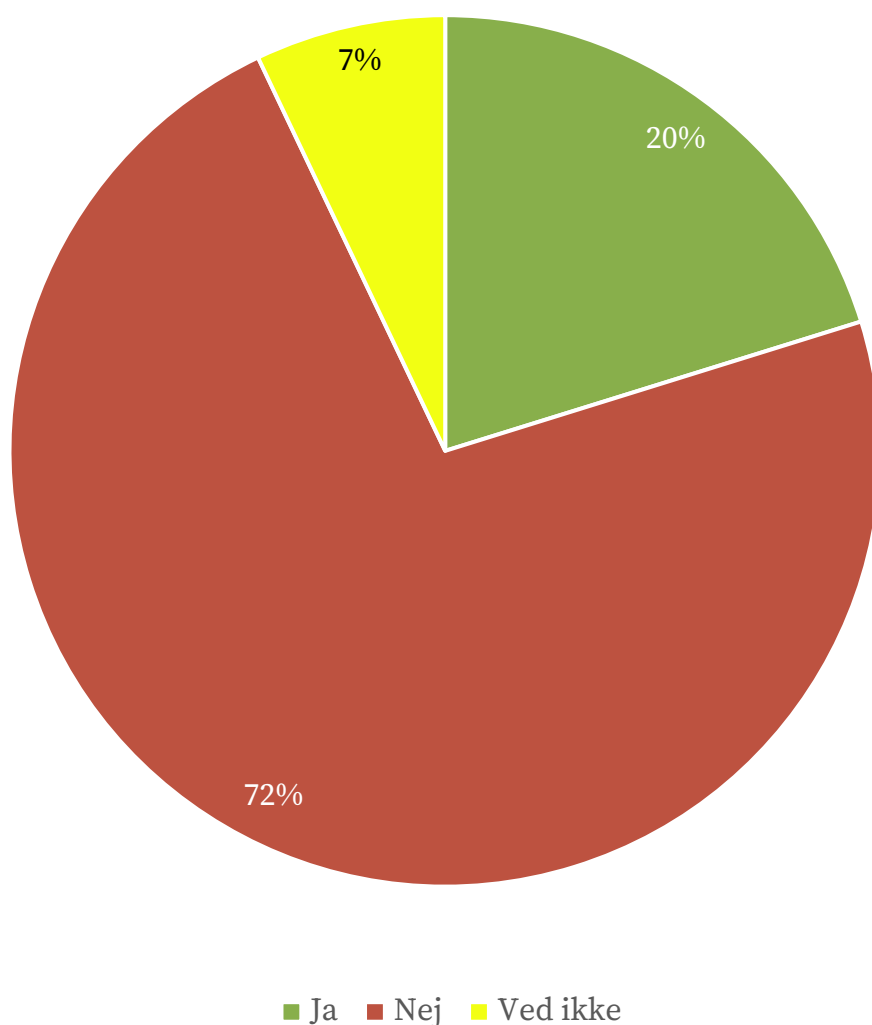
Adspurgt, om respondenterne fører et CO₂-regnskab, svarer 73 % nej, 7 % svarer ved ikke, mens 20 % svarer ja (Se figur 4). Billedkunst- og biblioteksbranchen er de to brancher, hvor færrest fører klimaregnskab sammenlignet med andre delbrancher. Adspurgt, om biblioteket fører et CO₂-regnskab, svarer 76 % nej, 16 % ved ikke, og 8 % svarer ja. Derfor kan vi med en vis sikkerhed pege på, at CO₂-beregning ikke er en del af bibliotekernes nuværende fokus på grøn bæredygtighed. En mulig årsag til, at så få biblioteker fører klimaregnskab eller forholder sig til ESG-rapportering, kan være, at bibliotekerne er under kommunalt ejerskab og dermed ofte underlagt kommunens indsatser for ESG-rapportering, hvilket kan begrænse bibliotekets eget handlerum.

Figur 4

N: 392

Kilde: Grøn Spørgeundersøgelse, Kulturens Analyseinstitut, 2025

Spørgsmål: Fører virksomheden klimaregnskab?

Hos billedkunstnerne svarer 91 %, at de ikke fører CO₂-regnskab. Her er det værd at bemærke, at billedkunstområdet i et stort omfang består af enkeltkunstnere med egen virksomhed, og respondenterne peger selv på, at de ikke har tiden og ressourcerne til at føre CO₂-regnskab.

”Vi savner, at alle vores eksterne underleverandører påfører klimaaftrykket på deres fakturaer, så vi kan blive mere præcise i vores afrapportering.”

Lille storbyteater

Hos museerne, kulturhusene og musikbranchen svarer mellem 24 og 29 % ja til, at de fører CO₂-regnskab. Andelen af respondenter, der fører CO₂-regnskab, er størst i film- og tv-branchen. Her fører 32 % af respondenterne CO₂-regnskab. Her er det igen repræsentationen af store internationale film- og tv-produktionsselskaber, der kan være årsagen til, at flere respondenter svarer ja. For kigger vi på tværs af brancherne, er der en tendens til, at større kulturinstitutioner fører klimaregnskab sammenlignet med mindre kulturinstitutioner. Blandt enkeltmandsvirksomhederne (0-2 ansatte) svarer 8 % ja, mens tallet er 33 % for de mellemstore kulturinstitutioner (11-20 ansatte).

Nøglepointer fra analyse af CO₂-beregnerne

Kulturens Analyseinstitut har i 2025 analyseret otte CO₂-beregnerne, der anvendes i kulturbranchen. Det drejer sig om Klimakompasset, Green Producers Tool, Climeet, Creative Climate Tools, BeregnHandling.NU, Climaider, Verarca og Carbon Footprint.

Formålet med analysen er at give kulturinstitutioner et praktisk beslutningsgrundlag for valg af værktøj til klimaregnskaber. CO₂-beregnerne er i analysen vurderet ud fra anvendelighed, funktionalitet og gennemsigtighed. Sammenfattende viser analysen, at:

- Selvom der er forskelle mellem værktøjerne, er hovedkonklusionen positiv: Kulturinstitutioner har reelle muligheder for at komme i gang med klimaregnskaber.
- Alle værktøjer kan bruges til klimaregnskaber, men med forskellige styrker og begrænsninger.
- Alle beregnere giver forskellige CO₂e-tal for samme datasæt (totalvariation fra ca. 8,69 til 20,07 ton CO₂e), primært pga. forskellige emissionsfaktorer og metoder.
- De fleste beregnere understøtter baseline og mål for år-til-år-opfølgning.
- Værktøjerne grundlæggende er bygget op omkring samme struktur med aktivitetskategorier og dataindtastning, men graden af dokumentation og gennemsigtighed varierer på tværs af værktøjer.

At lave præcise CO₂-regnskaber kræver høj faglig viden og erfaring. Variationer i emissionsfaktorer og metoder til at opgøre klimaregnskaber kan samtidig vanskeliggøre sammenligning af klimaregnskaber på tværs af institutioner og projekter. Trods disse benspænd viser analysen, at kulturinstitutioner har reelle muligheder for at komme i gang, og at CO₂-regnskaber kan fungere som erkendelses- og prioriteringsværktøj for den enkelte kulturaktør. Hvor er klimapåvirkningen af ens eget virke størst, og hvilke konkrete indsatser gør den største forskel?

Den samlede analyse kan læses [her](#).

Grønne krav og betingelser kan følge ekstern finansiering

I figur 2 kan vi se, at den tredjestørste motivationsfaktor for at arbejde med grøn bæredygtighed er behovet for at imødekomme krav fra stat, kommune eller fonde. Her peger 41 % af respondenterne i undersøgelsen på, at krav har størst betydning for, at man har besluttet at arbejde med grøn bæredygtighed i virksomheden.

For 29 % af respondenterne i undersøgelsen følger der allerede "grønne betingelser" med i forbindelse med ekstern finansiering af produktion og drift. "Grønne betingelser" kan her være at formulere grønne ambitioner i ansøgningsproces eller at beskrive sine grønne erfaringer ved afrapportering. Her viser svarerne, at det særligt er de små kulturinstitutioner (2-10 ansatte), der oplever "grønne betingelser" i forbindelse med finansiering. Blandt de små kulturinstitutioner svarer 38 % ja, og dermed ligger man over gennemsnittet på 29 %. Små kulturinstitutioner som f.eks. mindre egnsteatre, lokale spillesteder og mindre filmproduktionselskaber er i højere grad afhængige af projektstøtte for at sikre løbende drift end f.eks. landsdelsscener, regionale spillesteder og kulturinstitutioner finansieret af Kulturministeriet.

For 72 % af respondenterne er den "grønne betingelse" oftest, at man skal formulere sine grønne ambitioner i projekt- eller driftsansøgningen. Det tyder på, at støttegivere generelt ikke stiller krav om opfyldelse af konkrete mål eller opstiller klare retningslinjer. Kigger vi på typen af støttegiver, svarer 72 % af respondenterne, at de oftest oplever, at det er fonde, der støtter kunst og kultur, som arbejder med "grønne betingelser". Og sammenlignet med de andre brancher er det særligt i scenekunstbranchen og film- og tv-branchen, at man oplever de "grønne betingelser". Dog er det værd at bemærke, at ingen af respondenterne beskriver, at de "grønne betingelser" er afgørende for at kunne komme i betragtning til drifts- eller projektstøtten.

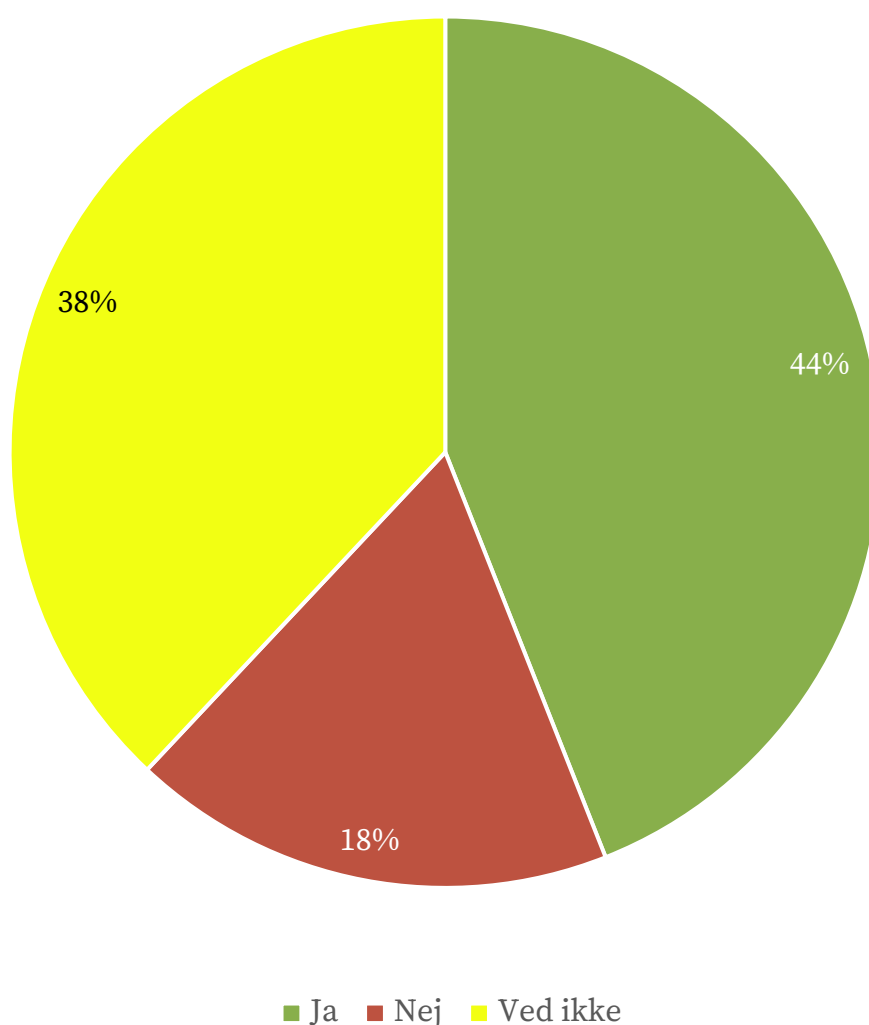

En klima- og miljøcertificering til kultursektoren

Respondenterne bliver afslutningsvis spurgt ind til, om det vil hjælpe deres virksomhed, hvis de kunne benytte en statsligt, nordisk eller europæisk anerkendt klima- og miljøcertificering særligt til kultursektoren. Der er en betydelig usikkerhed blandt respondenterne, hvor mere end 1 ud af 3 svarer ved ikke. Dog er der et beskedent flertal, der svarer ja.

Figur 5

N: 384

Kilde: Grøn Spørgeundersøgelse, Kulturens Analyseinstitut, 2025

Spørgsmål: Vil det hjælpe jeres virksomhed, hvis I kunne benytte en statsligt, nordisk eller europæisk anerkendt klima- og miljøcertificering, der er skræddersyet til kunst- og kultursektoren?

Kigger vi nærmere på svarfordeling på tværs af virksomhedsstørrelser, ser vi, at der er forholdsmæssigt flest tvivlere blandt enkeltmandsvirksomheder (0-2 ansatte) sammenlignet med større kulturaktører. Samtidig er det blandt enkeltmandsvirksomhederne, vi finder den største gruppe, der svarer nej (26 %), mens alene 34 % svarer ja.

”Jeg ved ikke, om det kunne hjælpe.

Jeg mangler viden.”

Projektteater

Hos de små, mellemstore og store kulturinstitutioner svarer mellem 47 og 50 % ja til samme spørgsmål. Tallene kan derfor indikere, at der hos enkeltmandsvirksomhederne er ringest opbakning til en klima- og miljøcertificering skræddersyet til kultursektoren. Kigger vi på tværs af delbrancher, træder kulturhusene og musikbranchen frem som de to brancher, hvor et flertal af respondenterne mener, at en klima- og miljøcertificering vil være en hjælp. 54 % af respondenterne hos kulturhusene og 53 % af respondenterne i musikbranchen svarer ja. Sammenlignet med andre kulturbrancher er der blandt respondenterne hos biblioteker den største gruppe tvivlere. 47 % af bibliotekerne svarer ved ikke. Her er det værd at bemærke, at 38 af landets 97 hovedbiblioteker allerede er verdensmåls certificerede.

”Hvis der stilles krav, som juridisk rangerer højere end tilslutnings- og indkøbsaftaler, får vi mulighed for at agere mere selvstændigt i forhold til at gennemføre de nødvendige tilpasninger.”

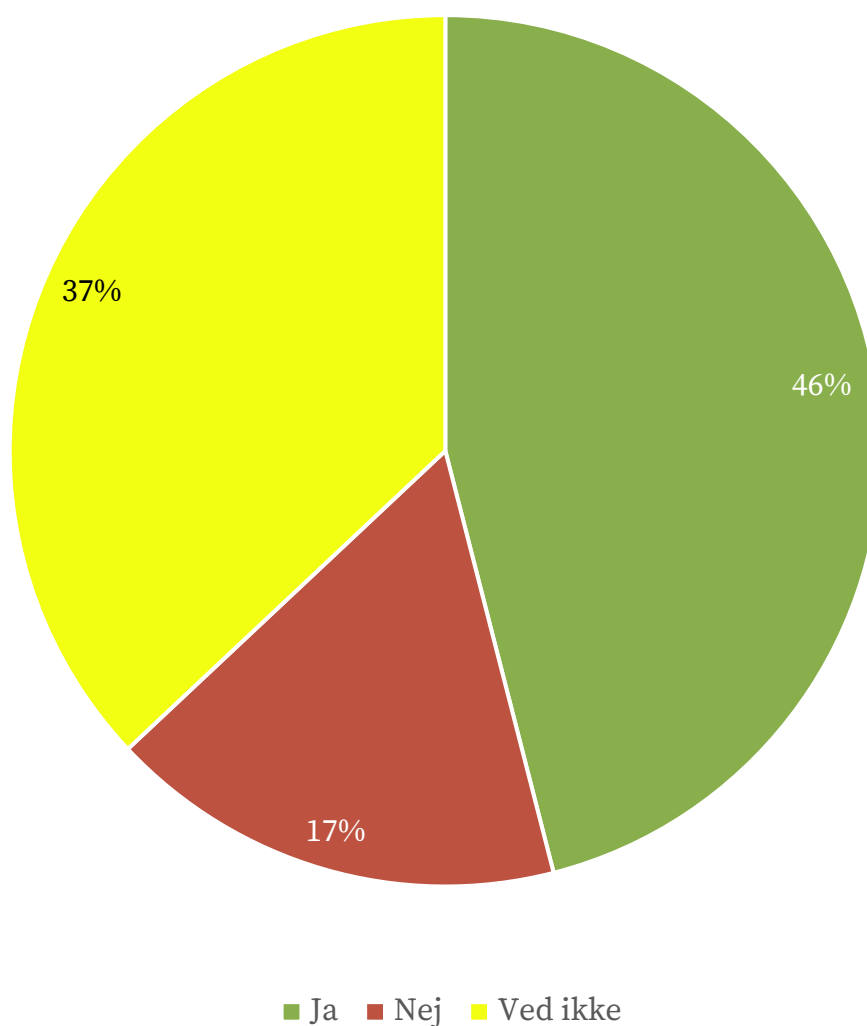
Bibliotek

En fælles standard for grøn bæredygtighed i kultursektoren

Respondenterne bliver ligeledes spurgt ind til, om det vil hjælpe deres virksomhed, hvis de kunne benytte en statsligt, nordisk eller europæisk anerkendt fælles standard for bæredygtighed i kunst- og kultursektoren. Her svarer et beskedent flertal ja, samtidig med at mere end hver tredje respondent er i tvivl (37 %).

Figur 6

N: 384

Kilde: Grøn Spørgeundersøgelse, Kulturens Analyseinstitut, 2025

Spørgsmål: Vil det hjælpe jeres virksomhed, hvis I kunne benytte en statsligt, nordisk eller europæisk anerkendt standard for grøn bæredygtighed i kunst- og kultursektoren?

Kigger vi nærmere på svarfordeling på tværs af virksomhedsstørrelser, ser vi, at der er forholdsmæssigt flest tvivlere blandt enkeltmandsvirksomheder (0-2 ansatte) sammenlignet med større kulturaktører. Samtidig er det blandt enkeltmandsvirksomhederne, vi finder den største gruppe, der svarer nej (23 %). Og alene 35 % svarer ja.

”Det ville gøre det mere overskueligt og konkret at have en fælles standard. Det ville også gøre det nemmere at stille krav udadtil, idet man ville have noget at referere til og læne sig op ad.”

Spillested

Hos de små, mellemstore og store kulturinstitutioner svarer mellem 49 og 53 % ja til samme spørgsmål. Tallene kan derfor indikere, at der hos de selvstændige, kunstnerne og enkeltmandsvirksomhederne er ringest opbakning til at benytte en fælles standard for grøn bæredygtighed i kunst- og kultursektoren.

Kigger vi på tværs af delbrancher, træder kulturhusene og musikbranchen frem som de to brancher, hvor et flertal af respondenterne mener, at en fælles grøn standard vil være en hjælp. 57 % af respondenterne hos kulturhusene og 56 % af respondenterne i musikbranchen svarer ja.

Certificering og fælles standarder deler vandene

Respondenterne bliver afslutningsvis spurgt ind til, om de har brug for en klima- og miljøcertificering særligt til kultursektoren, og om det vil hjælpe med en fælles standard for grøn bæredygtighed i forbindelse med kunst- og kulturinstitutioner.

Argumenter for certificering og fælles standard

Blandt respondenterne i undersøgelsen er de mest fremtrædende pointer i argumentationen for en klima- og miljøcertificering og en fælles bæredygtighedsstandard i kunst- og kulturinstitutioner, at det både kan sikre øget legitimitet samt bedre politisk og strategisk forankring.

Flere respondenter peger på, at en fælles certificering kan fungere som et fælles sprog, der øger branchens bevidsthed om CO₂-aftryk og giver mulighed for benchmarking og vidensdeling på tværs af institutioner, så man ikke skal "opfinde den dybe tallerken selv".

”Certificering er en god løftestang på tværs af organisationen. Det giver et fælles mål og sprog for indsatserne samt et helt konkret udbytte.”

Museum

Flere respondenter peger desuden på, at fælles retningslinjer vil gøre det lettere at arbejde systematisk, skabe et fælles sprog og understøtte vidensdeling og sammenligning på tværs. En certificering kan også styrke branchens politiske gennemslagskraft og give tydeligere dokumentation over for fonde og myndigheder.

”Vi vil have nogle konkrete retningslinjer at forholde os til. En fælles måde at gøre tingene på vil lette arbejdet hos den enkelte.”

Spillested

Argumenter imod certificering og fælles standard

De mest fremtrædende argumenter imod en klima- og miljøcertificering eller en fælles bæredygtighedsstandard for kunst- og kulturinstitutioner er en frygt for øget bureaukratisering, flere administrative byrder og risiko for, at små aktører ikke kan følge med. Flere respondenter er skeptiske over for, om en certificering i sig selv løser de reelle udfordringer, og peger på, at man i stedet bør støtte de aktører, der arbejder grønt, frem for at indføre yderligere systemer.

”Det er rigtig farligt at have fokus på certificering – det er tiltag som det, der gør, at der opstår greenwashing.”

Film- og tv-produktionsselskab

I flere åbne svar foreslås det, at i stedet for at indføre nye certificeringer burde der indføres mere direkte krav eller politikker for bæredygtighed, som kan sikre en mere effektiv transformation. Her fremhæves det, at små og mellemstore kulturinstitutioner ofte er kommunalt finansierede og derfor også ofte bundet af kommunale aftaler, hvilket betyder, at en yderligere certificering specifikt rettet mod kultursektoren ikke nødvendigvis vil give øget mulighed for at handle på den grønne dagsorden. Flere nævner, at de ikke selv forhandler deres driftsaftaler, og at en certificering derfor ville have begrænset effekt på deres arbejde.

”Jeg frygter, at det er endnu en administrativ byrde, der lægges på små organisationer, som i forvejen har svært ved at leve op til alle administrative krav.”

Enkeltkunstner

Kapitel 4

Oplevede barrierer og behov for fremdrift

Oplevede barrierer og behov for fremdrift

I dette kapitel præsenteres, hvilke barrierer der ifølge undersøgelsens respondenter kan forhindre fremdriften i den grønne omstilling. Samtidig spørges der ind til, hvad kulturaktørerne ønsker fra eksterne parter for at kunne accelerere den grønne omstilling. Kultursektorens grønne omstilling præges af både barrierer og muligheder: Mange aktører mangler viden, tid og økonomi, men sektoren rummer samtidig stor innovationskraft og vilje til at omstille. Nedenfor skitseres respondenternes oplevede barrierer og potentialer for øget grøn omstilling på kulturområdet.

Adspurgt om, hvad respondenterne betragter som de største udfordringer for at kunne reducere virksomhedens klimaaftryk, tegner der sig et billede af, at manglende viden, der kan hjælpe med prioritering af indsatser (38 %), manglende personale til at løfte opgaven (49 %) og manglende økonomiske ressourcer (30 %) er de tre hovedudfordringer, kultursektoren står over for (se figur 7).

Spurgt ind til, hvad der skal til for at accelerere den grønne omstilling både i virksomheden og i branchen, peger flest respondenter på økonomisk støtte (60 %), men også kompetenceløft til virksomheden og samfundsforandring, som kan betyde øget betalingsvillighed hos publikum samt ændrede samfundsnormer og vaner, fremhæves.

”Det er et dilemma, at den nemmeste og hurtigste vej til reduktion af klimaudledninger er at nedsætte aktiviteten, f.eks. lave færre udstillinger.”

Museum

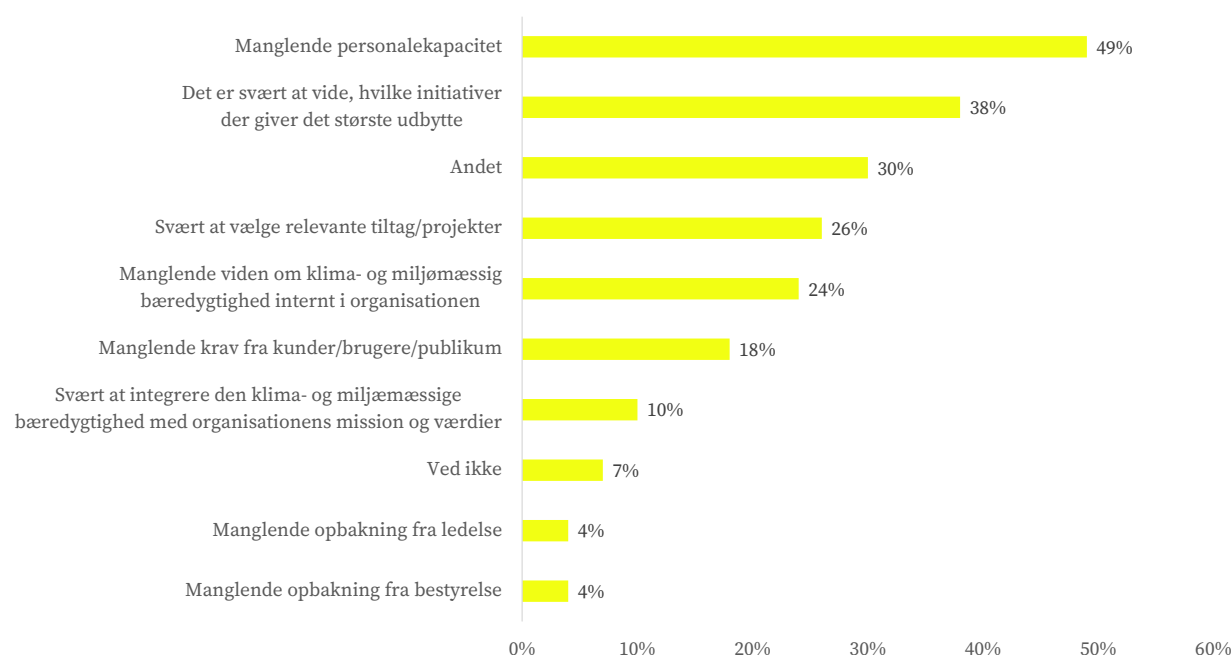

På potentialesiden viser undersøgelsen, at kultursektoren rummer en betydelig innovationskraft. Mange aktører er vant til at arbejde eksperimenterende og projektorienteret, hvilket kan understøtte hurtig omstilling, hvis de rette værktøjer, viden og støtteordninger er til stede. Manglende opbakning fra ledelse tegner sig kun for 4 %. Her bør det nævnes, at 67 % af respondenterne er ansat som en del af ledelsen, og derfor kan der forventes en vis bias ved netop spørgsmålet om opbakning fra ledelse. 30 % svarer andet. Og ved gennemgang af åbne svar er det oftest manglende økonomi, der peges på som største udfordring. Men det nævnes også, at det kan være en udfordring, at man har til huse i en fredet bygning, og at klimaforbedringer på bygningen derfor kan være vanskelige at gennemføre. Desuden nævnes manglende politisk opbakning, økonomisk prioritering samt strukturelle barrierer, såsom at ramme- og indkøbsaftaler halter efter den grønne udvikling.

De største udfordringer for at reducere klimaaftrykket

Figur 7

N: 387

Kilde: Grøn Spørgeundersøgelse, Kulturens Analyseinstitut, 2025

Spørgsmål: Hvad er efter din mening de største udfordringer for, at I kan reducere jeres virksomheds klimaaftryk?

På tværs af delbrancherne peger respondenterne på forskellige udfordringer for at kunne reducere klimaaftryk, og der tegner sig et mangfoldigt billede. Ved en sammenligning af tilslutning til de enkelte svarmuligheder på tværs af delbrancherne ses det, at:

- Flest respondenter i film- og tv-branchen (18 %) peger på manglende opbakning fra ledelsen som en stor udfordring.
- Flest respondenter fra bibliotekerne peger på manglende opbakning fra bestyrelse (10 %).
- Flest respondenter fra museerne peger på manglende personalekapacitet (63 %).
- Flest respondenter fra musikbranchen peger på, at det er svært at vælge relevante tiltag/projekter (38 %).
- Flest respondenter fra museerne peger på, at det er svært at vide, hvilke initiativer der giver det største udbytte (47 %).
- Flest respondenter fra kulturhusene peger på, at det er manglende viden om klima- og miljømæssig bæredygtighed internt i organisationen, der er en stor udfordring (40 %).
- Flest respondenter i musikbranchen peger på, at det er svært at integrere den klima- og miljømæssige bæredygtighed med organisationens mission og værdier (18 %).
- Flest respondenter i film- og tv-branchen peger på, at manglende krav fra kunder/brugere/publikum er en stor udfordring (35 %).
- Flest respondenter fra scenekunstbranchen peger på andet som hovedårsag (45 %).
- Her er det værd at bemærke, at respondenterne, der har svaret andet, oftest peger på, at det betyder manglende økonomi.

”Vi har store ambitioner, men er udfordret på tid og økonomi. Der mangler økonomi til at købe en medarbejders tid fri.”

Bigband

Kigger vi på tværs af virksomhedernes størrelse, ser vi en overvejende ensartet fordeling af svar. Der er en lille tendens til, at manglende økonomi oftere er en udfordring hos enkeltmandsvirksomhederne (37 %) sammenlignet med de store kulturinstitutioner (23 %). Samtidig er der også en lille tendens til, at større kulturinstitutioner oplever manglende viden om klima- og miljømæssig bæredygtighed internt i organisationen som udfordring for at reducere klimaaftryk (25-33 %) sammenlignet med enkeltmandsvirksomhederne (12 %). En mulig årsag er, at viden om grøn omstilling i større kulturinstitutioner er koncentreret

hos 1-2 medarbejdere, der ikke nødvendigvis har beslutningskompetence til at gennemføre grønne indsatser inden for alle fagområder på tværs organisationen.

Kultursektorens egne bud på grøn fremdrift

Kultursektorens aktører peger på flere mulige veje til at accelerere den grønne omstilling. En stor del af respondenterne fremhæver, i tråd med ovenstående oplevede barrierer, økonomisk støtte som en central forudsætning – især fra staten, som 87 % ser som en oplagt bidragsyder. Også fonde, der støtter kunst og kultur, nævnes af mange. Særligt museer og scenekunstaktører peger på behovet for økonomiske investeringer, hvilket kan afspejle deres driftsmæssige struktur og store afhængighed af offentlige midler. Andre delbrancher som biblioteker, film og musik ser i højere grad potentiale i grønne krav og forventninger som drivkraft for forandring.

Et andet tydeligt tema i besvarelserne er ønsket om et bredt kompetenceløft. Næsten halvdelen af respondenterne peger på, at nem adgang til viden, netværk og videreuddannelse kan understøtte omstillingen. Mange ønsker desuden adgang til bæredygtige materialer, leverandører og redskaber til klimaberegning. Denne efterspørgsel på læring og praksisnær viden kan måske tolkes som et ønske om at gøre den grønne omstilling mere håndgribelig og realistisk i en travl kunst- og kulturhverdag.

Samtidig peger næsten halvdelen på, at ændrede samfundsvaner og -normer vil kunne understøtte omstillingen. Her spiller især bibliotekerne en interessant rolle, idet de selv ser potentiale i at bidrage til kulturændring gennem deres formidlings- og dannelsesopgave. Derudover nævner mange, at forventninger fra publikum, kolleger og samarbejdspartnere kan have betydning. Publikums efterspørgsel efter bæredygtige kulturoplevelser kunne fungere som en langsigtet drivkraft, hvis den udvikler sig i takt med klimaengagementet i samfundet generelt. Vi ved fra arbejdet med Kulturprofilerne i en række kommuner, at publikums efterspørgsel efter bæredygtige kulturoplevelser generelt er lav (se side 59).

Endelig peger nogle respondenter på, at grønne krav og betingelser fra støttegivere kan bidrage til at skabe retning og opmærksomhed. Dermed ikke sagt, at krav isoleret opfattes som den mest effektive løsning. Snarere tyder svarene på, at en kombination af investeringer, kompetenceløft, samfundsforandringer og klare forventninger kan medvirke til at skabe fremdrift i kultursektorens grønne omstilling.

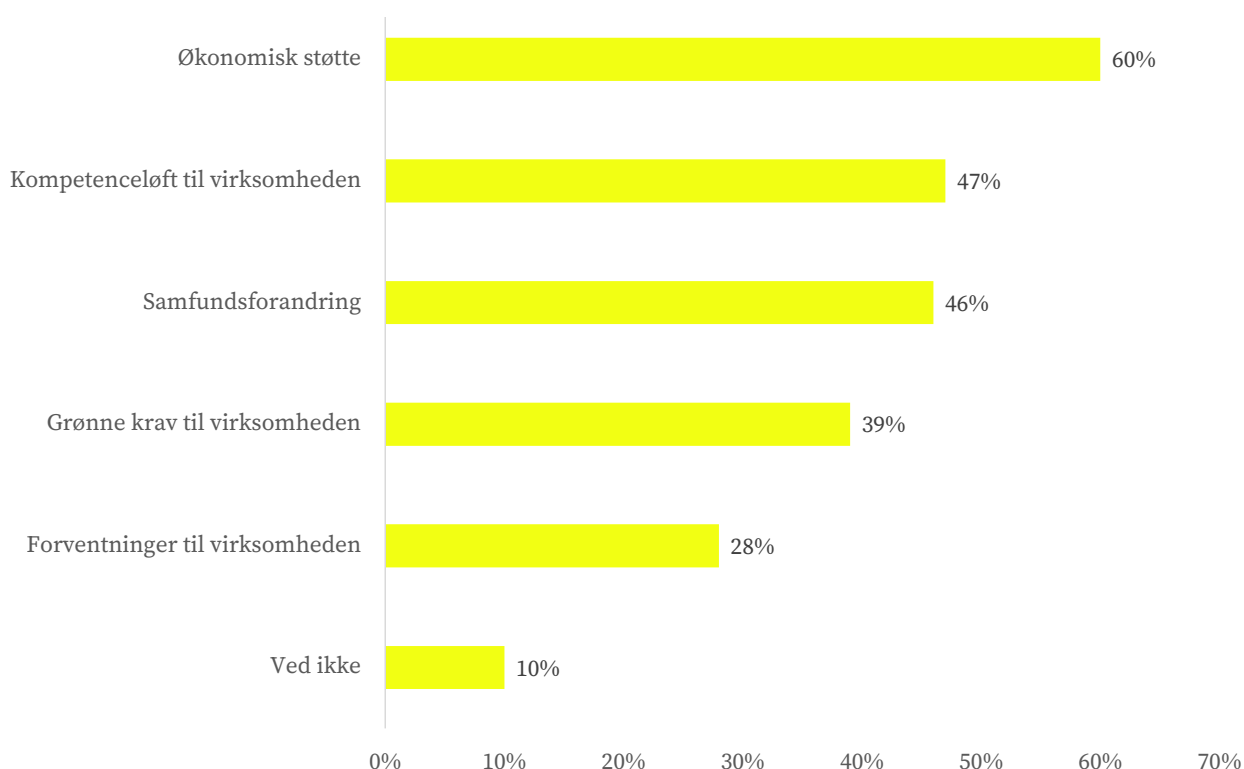
Kultursektoren efterspørger hovedsageligt grøn investering

Spurgt ind til, hvad der skal til fra eksterne aktører for at accelerere den grønne omstilling både i virksomheden og i branchen, svarer 60 % af respondenterne, at der er behov for økonomisk støtte (se figur 8). 47 % peger på, at der er behov for kompetenceløft til virksomheden. 46 % har behov for at se samfundsforandring. Samfundsforandring betyder i

denne undersøgelse ændrede samfundsnormer og -vaner samt øget betalingsvillighed hos publikum. 39 % peger på, at der skal stilles grønne krav til virksomheden, mens 28 % peger på, at forventninger til virksomheden skal accelerere den grønne omstilling.

Figur 8

N: 384

Kilde: Grøn Spørgeundersøgelse, Kulturens Analyseinstitut, 2025

Spørgsmål: Hvad mener du, der skal til fra eksterne aktører for at accelerere jeres virksomheds og branches grønne omstilling?

Dykker vi ned i tallene, kan vi se, at særligt respondenterne i museums- og scenekunstbranchen kalder på økonomisk støtte for at kunne accelerere den grønne omstilling. Her svarer 69 % af museerne og 74 % af scenekunstaktørerne, at økonomisk støtte skal accelerere den grønne omstilling. På billedkunstområdet, blandt bibliotekerne og i film- og tv-samt musikbranchen ser det anderledes ud. At grønne krav til virksomheden skulle kunne accelerere den grønne omstilling, peger særligt respondenter hos bibliotekerne (57 %), i

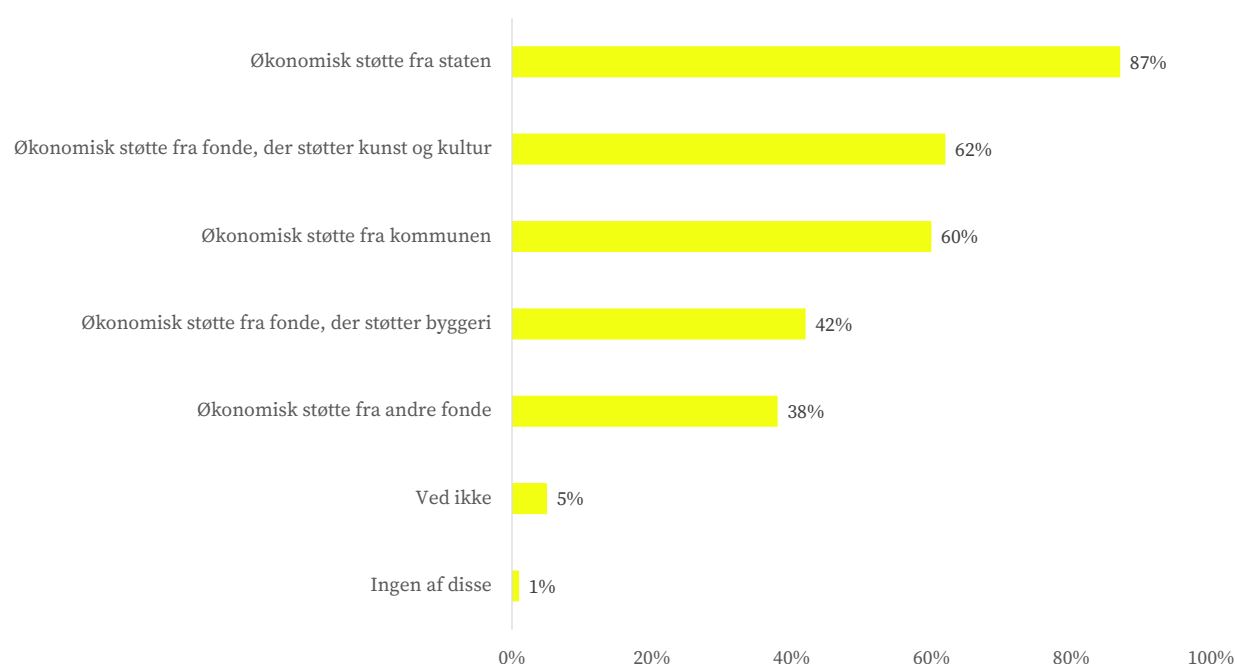
film- og tv-branchen (67 %) og i musikbranchen (47 %) på. Anderledes ser det ud blandt respondenter i billedkunstbranchen – her peger 57 % af respondenterne på, at det er samfundsforandring, der skal accelerere den grønne omstilling på billedkunstområdet.

Aktørerne ønsker især økonomisk støtte fra staten

Den økonomiske støtte til den grønne omstilling kan komme fra flere forskellige sider. I undersøgelsen fremhæver respondenterne økonomisk støtte fra staten. 87 % peger på staten, mens 62 % mener, at den økonomiske støtte til den grønne omstilling skal komme fra fonde, der støtter kunst og kultur. Det er tankevækkende, at mens 60 % af respondenterne peger på behov for økonomisk støtte, efterlyser 47 % viden og kompetenceløft til virksomheden. En mulig tolkning er her, at mange respondenter i praksis endnu ikke ved, hvor en økonomisk støtte vil gøre den største forskel.

Figur 9

N: 230

Kilde: Grøn Spørgeundersøgelse, Kulturens Analyseinstitut, 2025

Spørgsmål: Hvor mener du den økonomiske støtte til den grønne dagsorden skal komme fra?

”Det giver ikke mening at kræve af os, at vi producerer mere bæredygtigt, hvis der ikke enten følger øgede bevillinger eller ændrede resultatkrav med.”

Teater

Kultursektoren ønsker sig mere grøn viden

I figur 8 fremgår det, at 47 % af respondenterne peger på kompetenceløft som en accelerator for grøn omstilling på kulturområdet. Der er en generelt bred fordeling af, hvilke typer kompetenceløft respondenterne ønsker. Adspurgt om hvilken type kompetenceløft svarer flest (76 %), at man ønsker nem adgang til mere viden, f.eks. gennem netværk, kurser, best practice og casestudier. 65 % efterspørger nem adgang til videreuddannelse inden for bæredygtig kunst- og kulturproduktion, mens 64 % efterspørger nem adgang til flere bæredygtige materialer og services hos leverandører. Respondenterne peger hermed på, at viden, videreuddannelse og adgang til bæredygtige materialer og services er de tre typer kompetenceløft, respondenterne ønsker nem adgang til. 53 % ønsker nem adgang til uddannelse inden for klimaberegning.

Kigger vi på tværs af delbrancherne, kan vi se, at respondenter fra scenekunstbranchen i særlig grad ønsker sig nem adgang til videreuddannelse inden for bæredygtig kunst- og kulturproduktion (83 %), mens man hos museerne i særlig grad ønsker mere viden og værktøjer (82 %). En af forskellene mellem disse to brancher er, at teatrenes aktivitet i høj grad er bygget op om løbende kunstproduktion, mens det i museumsbranchen særligt er kunstmuseerne, som kan være involverede i kunstproduktionen, hvorfor det kan give mening, at der derfor også er en øget grad af interesse inden for bæredygtig kunst- og kulturproduktion inden for scenekunstbranchen. Der er kun små forskelle på tværs af virksomhedernes størrelse, i hvilken type kompetenceløft respondenter ønsker at have nem adgang til.

Samfundsvaner som accelerator

I figur 8 fremgår det, at 46 % af respondenterne peger på samfundsforandring som en accelerator for grøn omstilling på kulturområdet. Spurgt ind til hvilken type samfundsforandring er det i særlig grad ændrede samfundsvaner, respondenterne fremhæver – det peger 88 % på. Her følger ændrede samfundsnormer med 75 % og større betalingsvilje hos pub-

likum (26 %). Samfundsvaner dækker over personlig adfærd og rutinemæssige handlinger. Ved samfundsnormer skelner man både mellem uformelle og formelle normer. De uformelle normer er uskrevne regler, der udvikles gennem social interaktion. De styrer ting som høflighed, påklædning eller måden, vi taler på. Formelle normer er skrevne regler, der er fastlagt af myndigheder, såsom love. Respondenterne fremhæver således et ønske om ændrede samfundsvaner, herunder også en ændring af individets adfærd.

Kan grønne krav accelerere kultursektorens omstilling?

I figur 8 peger 39 % af respondenterne på, at det er grønne krav til virksomheden, der skal accelerere den grønne omstilling. Og der er en tendens til, at jo større kulturinstitution, des mere sandsynlighed for, at man peger på grønne krav som nødvendige for at kunne accelerere den grønne omstilling. F.eks. peger 21 % af enkeltmandsvirksomhederne på grønne krav, mens tallet er 60 % hos de store kulturinstitutioner (21-200+ ansatte).

”Det, virksomheder bliver mest ramt på og så måske derfra skaber ændringer ud fra, det er økonomien. Altså at de skal indtænke grønne tiltag for at få tilskud fra diverse fonde.”

Filmproduktionsselskab

Spurgt ind til, hvilke aktører man vurderer bør stille grønne krav til virksomheden, peger 75 % på staten. 68 % peger på kommunen, mens 61 % peger på fonde, der støtter kunst og kultur. 38 % peger på fonde, der støtter byggeri. Der er kun små forskelle at se, når vi kigger på tværs af delbrancherne. Mest markant peger 86 % af museerne på, at staten bør stille grønne krav, men også at fonde, der støtter byggeri, bør stille grønne krav. 90 % af respondenterne blandt bibliotekerne peger på, at kommunen bør stille grønne krav. Her er det værd at bemærke, at en stor del af finansieringen til bibliotekerne kommer fra kommunen. På baggrund af de tal kan vi iagttage, at krav fra stat, kommune eller fonde kan udgøre en væsentlig motiverende faktor for øget grøn omstilling for kulturaktører fremover. Særligt for de større kulturinstitutioner kan grønne krav have en motiverende effekt. Samtidig kan vi se, at der for respondenternes vedkommende kan være potentiale for at accelerere den grønne omstilling, hvis støttegivere stiller tydeligere grønne betingelser.

”Fælles og ensartede krav og forventninger kan øge den interne opmærksomhed og det politiske fokus.”

Bibliotek

Forventninger til virksomheden

I figur 8 peger 28 % af respondenterne på, at grønne forventninger til virksomheden vil kunne accelerere den grønne omstilling. Når de 28 % spørges ind til, hvorfra det vil have størst effekt, at der er grønne forventninger til virksomheden, peger 82 % på, at forventninger fra borgere/publikum/brugere vil have størst effekt. Altså at publikums efterspørgsel efter bæredygtige kulturoplevelser vil accelerere kulturaktørens grønne omstilling.

50 % af respondenterne i undersøgelsen svarer, at forventninger internt i virksomheden vil have den største effekt, mens 31 % svarer, at forventninger fra kolleger i branchen vil have den største effekt.

Når så stor en andel af respondenterne peger på, at det er forventninger fra publikum, der vil kunne have den største effekt på kulturaktørens grønne omstilling, er det værd at bemærke, at Kulturens Analyseinstitut i forbindelse med gennemførelsen af de såkaldte Kulturprofil-analyser i 9 kommuner har undersøgt, om bæredygtighed har betydning for vores valg af kulturaktivitet eller kulturinstitution (Thulstrup, 2025, s. 25-27). Ved den seneste Epinion-måling af vælgernes foretrukne politiske dagsordener ved folketingsvalget i 2022 var klima på en tredjeplads. Alligevel er det ret begrænset, hvad det fylder hos os som kulturforbrugere. På tværs af de 14 Kulturprofiler og en bestand på 28.000 respondenter svarer alene 5 %, at bæredygtighed helt sikkert er medvirkende til valg af kulturtilbud. Samtidig svarer 37 %, at bæredygtighed slet ikke havde betydning for valg af kulturinstitution eller kulturaktivitet. Ser vi på forskelle i svar på tværs af alder eller køn, er der ingen betydelige forskelle. Der foreligger ikke tal for hverken København, Aarhus eller de andre store byer i Danmark. Og spørgsmålet er, om tallene vil se markant anderledes ud i landets større byer.

Blandt respondenter fra scenekunst- samt film- og tv-branchen peger over halvdelen på, at grønne forventninger fra kolleger i branchen har størst effekt. Samtidig peger 95 % af bibliotekerne på, at borgernes grønne forventninger til biblioteket har størst effekt.

Blandt enkeltmandsvirksomhederne (0-2 ansatte) peger over halvdelen af respondenterne på, at grønne forventninger fra kolleger i branchen kan have størst effekt. Samtidig peger 97 % af de største kulturaktører (21-200+ ansatte) på, at grønne forventninger fra publikum har størst effekt, og alene 18 % af de største kulturaktører peger på, at grønne forventninger fra kolleger i branchen har størst effekt. Tallene indikerer, at enkeltkunstnere og selvstændige selv peger på, at de i højere grad kan påvirkes af kollegers grønne forventninger end de store kulturinstitutioner. De peger til gengæld i retning af publikums grønne forventninger.

Afsluttende opsamling

Den danske kultursektor er i grøn bevægelse – men med store forskelle. Undersøgelsen viser en sektor præget af høj motivation, men varierende modenhed. Over 90 % ønsker at reducere klimaaftryk, og en tredjedel har integreret grøn bæredygtighed i dagligdagen. Men kun hver femte fører klimaregnskab, og over halvdelen kommunikerer ikke om egne tiltag – primært af frygt for kritik kombineret med manglende tid og ressourcer.

Centrale fund

Scope 3 dominerer klimaaftrykket, hvor publikumstransport og materialeforbrug står for størstedelen af udledningerne. Her er 45 % af respondenterne endnu ikke i gang med grønne tiltag på publikumsområdet, og kun 7 % har indsamlet data om publikums transportadfærd. Større institutioner arbejder oftere strategisk og systematisk. 59 % af de store kulturinstitutioner har sat mål for den grønne bæredygtighedsindsats, mens tallet for enkeltmandsvirksomheder er 38 %. Over halvdelen kommunikerer ikke om egne grønne tiltag. Som grund hertil peger 59 % på manglende tid, 50 % på manglende personale, og 12 % frygter at blive anklaget for greenwashing.

Kultursektorens egne løsninger

Respondenterne peger selv på fire hovedveje til at accelerere omstillingen:

1. Økonomisk støtte er den hyppigst nævnte løsning (60 %). Blandt disse respondenter mener 87 %, at støtten skal komme fra staten, 62 % peger på kulturfonde, og 60 % på kommunen.
2. Kompetenceløft efterspørges af 47 %. Blandt disse er der især efterspørgsel på nem adgang til viden og værktøjer som netværk, kurser og casestudier (76 %), videreuddannelse i bæredygtig kunst- og kulturproduktion (65 %) samt uddannelse i klimaberegning (53 %).
3. Grønne krav fra støttegivere kan ifølge 39 % accelerere omstillingen. På tværs af alle respondenter mener 75 %, at staten bør stille grønne krav, 68 % peger på kommunen, og 61 % på kulturfonde. Dog oplever kun 29 % allerede ”grønne betingelser” i forbindelse med finansiering. Der er således et betydeligt uforløst potentiale.
4. Samfundsforandring peges der på af 46 %. Blandt disse mener 88 %, at ændrede samfundsvaner er afgørende, og 74 % peger på ændrede samfundsnormer. Dette omfatter både forbedret transportinfrastruktur og nye normer omkring forbrug.

Ud over de fire hovedveje blev respondenterne også spurgt, om certificering og standarder ville hjælpe deres virksomhed. Her deler det vandene: 44 % mener, at en klima- og miljø-

certificering skræddersyet til kultursektoren vil hjælpe, mens 38 % er i tvivl. Tilsvarende mener 46 %, at en fælles standard for grøn bæredygtighed vil være til gavn, men 37 % er usikre. Særligt blandt enkeltmandsvirksomheder er der skepsis.

”Kulturlivet har en vigtig rolle at spille ift. en mere bæredygtig fremtid: som inspirator, motivator og fødselshjælper til en generel og stor samfundsforandring.”

Genreorganisation

Barrierer og potentialer

De største barrierer for videre handling er manglende personalekapacitet (49 %), manglende viden om, hvilke initiativer der giver størst udbytte (38 %), manglende økonomiske ressourcer (30 %). Samtidig viser undersøgelsen, at 59 % i høj grad eller meget høj grad ønsker at gøre mere for at reducere klimaaftrykket. Kultursektoren har potentiale til at spille en dobbeltrolle: både reducere eget klimaaftryk og fungere som formidler af bæredygtige værdier. 64 % af respondenterne er motiveret af ønsket om at fremme bæredygtig adfærd hos omverdenen, og 40 % betragter klimamæssig dannelse af publikum som en del af deres ansvar.

Veje frem

Undersøgelsen viser både viljen og behovet for mere systematisk grøn omstilling. Kultursektorens egen stemme er klar: Der er behov for en kombination af økonomisk støtte, kompetenceudvikling, klarere krav fra støttegivere og samfundsforandringer, der gør bæredygtige valg lettere for både institutioner og publikum. De centrale barrierer – viden, personale og økonomi – kan adresseres, men det kræver handling fra flere sider. Med indsats, der kombinerer økonomisk støtte til grøn infrastruktur, kompetenceløft gennem netværk og uddannelse, grønne krav i finansieringsaftaler og vidensdeling på tværs af sektoren, kan den danske kultursektor tage betydelige skridt mod mere systematisk og dokumenterbar grøn omstilling. I en kommende publikation kigges der nærmere på fremtidsperspektiver for grøn omstilling i kultursektoren. Med udgangspunkt i kultursektorens egne ønsker til fremdrift og med baggrund i nordisk og international erfaring peges der på veje frem for grøn omstilling i den danske kultursektor.

Referencer

Brundtland, G.H., Khalid, M., & Agnelli, S. (1987). Report of the World Commission on Environment and Development: Our Common Future. Oslo: FN's Verdenskommision for Miljø og Udvikling.

Chrintz, T. (23.4.2012). Carbon Footprint – den ideelle opgørelse og anvendelse. Hentet fra CONCITO's websted: https://concito.dk/files/dokumenter/artikler/rapport_gcfr_endelig.pdf

EFRAG (22.12.2023). European Sustainability Reporting Standards (ESRS): Den Europæiske Unions Tidende: eur-lex.europa.eu. Hentet fra Den Europæiske Unions websted: https://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/PDF/?uri=OJ:L_202490459

Ellen MacArthur Foundation (1.12.2024). Circular economy introduction: topics: Ellen MacArthur Foundation. Hentet fra Ellen MacArthur Foundation: <https://www.ellenmacarthurfoundation.org/topics/circular-economy-introduction/overview>

Heider Hov, D., & Rogge Pran, K.K. (8.3.2024). Klima- og miljøarbeid i kultursektoren. Hentet fra kulturdirektoratets websted: <https://www.kulturdirektoratet.no/documents/10157/f01fac60-382f-4c14-babc-c9838d8a6d12>

Julie's Bicycle (2023). Culture, Climate and Environmental Responsibility: Annual Report 2023-24. London: Julie's Bicycle.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet (2024). Køreplan for energieffektivitet. København: Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet.

Minter, M., Jensen, C.L., & Chrintz, T. (28.8.2023). Udgivelser: CONCITO. Hentet fra CONSI-TOs websted: <https://concito.dk/udgivelser/danmarks-globale-forbrugsudledninger>

Music Declares Emergency Denmark (10.10.2025). Music Declares Emergency Denmark's websted. Hentet fra Music Declares Emergency Denmark's websted: <https://tr.ee/b8MqMVNcym>

Rockström, J., Will, S., Noone, K., Persson, Å., & Scheffer, M. (2009). A safe operating space for humanity. *Nature*, 461, 472-275.

Thulstrup, G. (8.10.2025). Kulturprofiler: Viden: Kulturens Analyseinstitut. Hentet fra Kulturens Analyseinstituts hjemmeside: <https://kulturensanalyseinstitut.dk/wp-content/uploads/2025/10/Kompendium-kulturprofiler-indsigter-efteraar-2025.pdf>

Virke (2024). Kulturlivets klimapåvirkning. Oslo: Virke.

Kolofon

Titel: Grønne Spor – Status på grøn omstilling i kultursektoren 2025

Forfatter: Jacob Teglgaard

Redaktion: Jens Christian Nielsen, Esben Danielsen og Karen Broberg

Ekstern faglig kvalificering: Inger Smærup Sørensen

Grafisk design: Anton Vinther

Rapporten kan frit gengives med følgende kilde-anvisning: Teglgaard, J. (2025). Grønne Spor

– Status på grøn omstilling i kultursektoren 2025. Kulturens Analyseinstitut

Alle rettigheder forbeholdes.

ISBN: 978-87-975197-6-9

Kontakt: Kulturens Analyseinstitut

Stændertorvet 3 D

4000 Roskilde, Danmark

Telefon: (+45) 69 16 26 69

E-mail: info@kulturanalyser.dk

Website: kulturensanalyseinstitut.dk

Om Kulturens Analyseinstitut:

Kulturens Analyseinstitut er en selvejende og uafhængig institution etableret af Kulturministeriet i 2023. Instituttets formål er at skabe og formidle viden om kulturens betydning i samfundet gennem uafhængige analyser og undersøgelser. Vi arbejder på tværs af kultursektoren for at samle og formidle viden, der kan inspirere til konkrete handlinger og styrke dialogen mellem forskellige aktører.

KULTURENS ANALYSEINSTITUT

Kulturens Analyseinstitut
info@kulturanalyser.dk
kulturanalyser.dk
(+45) 69 16 26 69
Stændertorvet 3 D,
4000 Roskilde, Danmark